

ONZE
VOGELS

48e jaargang no. 5, mei 1987

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
bank AMRO rek.nr.: 46.89.59.262.
gironummer 1148324, telefoon 01640 - 3 50 07.
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), W. Beckman,
A. Dommerholt, J. Forsten, J.J. Krol, E.J. Lensink,
W.C. Oonk, Joh. M. van Pelt, A.F. Smit, H.J. Veerkamp,
Jos van de Walle en E.M. Wessels.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: J.W.B. Robbe, A-Kade 19,
9581 AH Musselkanaal, telefoon (05994) 1 63 41.
District Friesland: H. Suichies, Ruusbroeckstraat 28,
8913 HN Leeuwarden, telefoon (058) 15 16 92.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7826 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 1 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Veldkersmeen 22,
3844 RB Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 7 26 08.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 1 13 98.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2565 PC Den Haag,
telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: T.J. Udo, Slotstr. 5, 4421 EL Kapelle,
telefoon (01102) 15 22.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 31 17.
District Oost Noord-Brabant: A.H. Meesterburrie,
Kasteel Traverse 198, 5701 NR Helmond,
telefoon (04920) 2 56 09.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 73 34 58.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:
H.K. v.d. Wal, Mozartstraat 4, 8916 HC Leeuwarden,
telefoon (058) 13 46 55.
Tropen, parkieten etc.:
P.J.F. Klören, Meidoornweg 10, 3768 CN Soest,
telefoon (02155) 1 53 01.
Zangkanaries:
W.J. Vermeij, Leppa 36, 9204 JE Drachten,
telefoon (05120) 1 72 42.

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wende zich tot de secretaris van een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 45,- bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend. Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIALCLUBS

Het lidmaatschap van de speciaalclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wendt men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

J. Broere, Jongbloedln. 31,
3769 BP Soesterberg, telefoon (03463) 19 76.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Gras- en Grote parkieten

B. Kerseboom, Piet Heinlaan 9,
3951 CP Maarn, (03432) 20 83.
Entree f 5,-.

Insecten- en vruchtenetende vogels

H.W. Wareman, Kastanjeln. 13,
4793 AW Fijnaart 01686-3314.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Japanse meeuwen

T.C. Mulder, Ch. Parkersingel 23,
3069 XR Rotterdam, telefoon (010) 455 97 81.
Contributie f 17,50 per jaar, entree f 5,-.

Vorm- en Postuurkanaries

G.J.S. Nijhuis, Wilderinkstr. 31,
7555 DS Hengelo, telefoon 074-91 17 03.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Zebravinken

D.J. Elzinga, Hunzedal 73,
9531 GD Borger, telefoon (05998) 3 50 65.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 33,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op giro 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonnement OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot en met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224

ND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 50.000)

REDACTIE

C.E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere nlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Vaasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

PARZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 2322 LK Leiden.

LEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Drapeniers-
Jonk 144, 7326 AG Apeldoorn.

FORM- EN POSTUURKANARIES aan: J. Kuiper,
N. Marisstr. 2, 2282 SP Rijswijk.

**EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN**

AGAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46,
1847 SG Teteringen.

**ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN
BASTAARDEN** aan: G. Horst, Goudvinkhaag 14,
3993 BC Houten.

TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan:
M. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

RUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: E.M. Wessels,
Ravenhorst 28a, 3085 ZV Rotterdam.

RASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov.weg 29a,
3677 PA Heiligerlee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourporti, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer 1-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op
22 juni 1987.

IN DIT NUMMER

Mongoolse- of Siberische spreeuw	pag. 196
Vuurvleugelparkiet	197
Over wildzang en vinkensport	199
Laat de scollers met rust	200
De Nepal goudvink gekweekt? jazeker mijnheer!!!	202
De sporenkievit	203
De handopfok van een Goffini kaketoet	204
Goudisabelpastel	208
Zwarte buulbuul	208
Kweek met Bronsvleugelpionussen	211
Paramyxo	215
Kweekervaringen met Gorsvinken	216
Bijlagen mei 1987	
Ringen 1988	I
Indicatielijst	II
Bestellijst	III
N.B.v.V. Service, N.B.v.V.-Boekenservice	IV
Terminologie te gebruiken bij melanine bevattende cellen en pigmentvorming	218
Japanse Meeuwen	220
Witvleugelwida	221
De Oostelijke Doornsnavel	221
Strukturkleuren 2	222
Mijn ervaringen met de treursijs	224
De Groenwang-amazone	225
Volière van de maand	227
Revolutionair idee voor het verversen van water bij uw vogels	229
In mei legt iedere vogel een ei . . .	231
Leverkruid of Koninginnekruid	236
IN DIT NUMMER ADVERTEREN	pag.
Fauna metaalwaren b.v., F. Thijsen Mill, L.S.M.	198
Jos Himbergen, Wolro	206
Vogelhuis Kloeg, Corbeille, S.T.T. b.v., Joma Print v. Grauwelman	210
W. Stijger, Henk van Os	218
Gehu, Rein v.d. Veen	219
Fauna metaalwaren b.v., M. Borgstein, Siem van 't Hart	
H. Dijks	226
Duphar Nederland b.v.	230
K.B.O.F., Fauna metaalwaren b.v.	231
Van Keulen	232/233
Jaap Koopman, Orni-Mondo,	236
C&D	237
Holland Diervoeders	238
Bevo, Blankenstijns Pet Farm, Fauna metaalwaren b.v.	
Langhout's Dier-Home, Animal, Wovo	239
Witte Molen	240

Foto voorplaat: Mongoolse spreeuw **Foto:** Ton de Bruyn

Ontwerp en druk: Steens Schiedam b.v.

Postbus 59, 3100 AB Schiedam – Telefoon (010) 462 29 22.

Mongoolse- of Siberische spreeuw

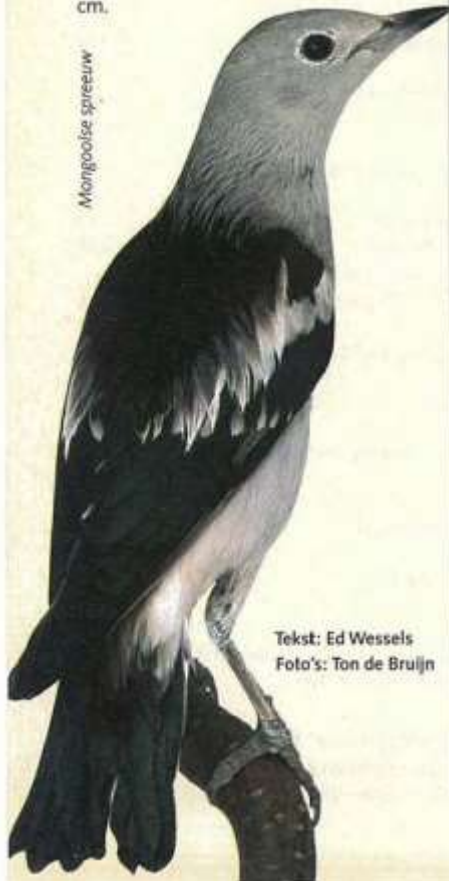
(*Sturnus sturninus*)

Bij het zien van deze vogel valt onmiddellijk de grote gelijkenis op, althans wat het type betreft, met de bekende Europese spreeuw (*Sturnus vulgaris*), alsook met de bekende Aziatische spreeuwen zoals de grijskop-pagode- en mandarijspreeuw.

De Mongoolse spreeuw valt bepaald niét op door opvallende kleuren, integendeel. Niettemin zijn het best mooie vogels, nok al zijn hun kleuren slechts wit, grijs en zwart, omdat ze altijd strak in de veren zitten. Helaas is er geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen de geslachten, wat altijd weer moeilijk is bij het samenstellen van een paar. Alleen uit de gedragingen valt vast te stellen wat de man en wat de pop is.

Ze worden af en toe ingevoerd zodat we ze eigenlijk maar weinig tegenkomen. Hun verspreidingsgebied is erg groot, namelijk geheel China, naar het zuiden gaand in het Himalayagebied en op allerlei eilanden voor de Aziatische oostkust. Bovendien zijn ze te vinden in de tropische gebieden van Thailand, Birma en Malakka. Hun grootte is ongeveer 20 cm.

Mongoolse spreeuw

Tekst: Ed Wessels
Foto's: Ton de Bruijn

Wat voor alle spreeuwensoorten geldt, het houden van deze vogels is niet moeilijk, spreeuwen zijn in feite alleseters. Op een uitgebreid menu van universeelvoer, fruit en levend voer, blijven ze in goede conditie en zullen broedresultaten zeker niet uitblijven.

Komen er jonge vogels, dan zullen de hoeveelheden levend voer wel moeten worden uitgebreid. Die jongen worden namelijk uitsluitend met dergelijk voedsel grootgebracht.

P. van de Berkmortel in Helmond had het genoegen om met deze spreeuwensoort een geslaagd kweekresultaat te behalen. In zijn ruime en goed beplante volière werd op 16 mei 1986 in een van voornamelijk cocosvezels gemaakt nest het eerste ei gelegd, gevolgd door nog 2 eieren. Het broeden, dat afwisselend door beide oudervogels werd gedaan, verliep zonder problemen en op 30 mei zijn er 2 jongen geboren. Het derde ei is niet uitgekomen. Op 4 juni zijn de jonge vogels met 4 mm ringen geringd en 11 dagen later vlogen ze uit.

De jongen werden goed grootgebracht met meelwormen, pinky's, buffalowor-

men, veel andere gevangen insecten en Claus Bruin.

Bij het uitvlagen gelijken de jonge vogel al heel sterk op volwassen exemplaren. Zoals gesteld, het kweken op zich is met dergelijke spreeuwen niet zo moeilijk, de grootste moeilijkheid vormt het samenstellen van een paar.

Tenslotte nog even iets over de **SILKY SPREEUW**, (*Sturnus sericeus*) waarvan eveneens een fraaie afbeelding is opgenomen. Ze komen voor op de Filipijnen en omliggende eilanden, waar ze vrij talrijk zijn. Ze verblijven meestal in de nabijheid van nederzettingen waar ze zich net zo gedragen als bij ons de 'gewone' spreeuw. Voor het overige geldt hetgeen hiervoor over de mongoolse spreeuw is geschreven. De silkyspreeuw wordt slechts zelden ingevoerd. Er zijn enkele specifieke liefhebbers van vruchten- en insectenetende vogels die althans bezitten en binnenkort zullen ook met deze soort ongetwijfeld kweekresultaten worden behaald. Laat ons eerlijk zijn, daar gaat het om.

Vuurvleugelparkiet *(Brotogeris pyrrhopterus)*

Nu ook in geel, of is het gezoomd?

door C. van Elven

Deze ongeveer 20 cm grote parkiet komt uit Zuid-Amerika en met name uit Equador en Peru, waar ze in grote vluchten voorkomen in boomgaarden en soms op bananenplantages nogal wat schade aan kunnen richten. Tot hetzelfde geslacht behoren ook de kanarievleugelparkiet en de witvleugelparkiet.

De kleur is hoofdzakelijk groen, lichter op de buik. Een blauwgroen kruintje, grijs voorhoofd en wangen en een wit grijze kin. Een oranje vleugelboog, welke ook aan de binnenzijde van de vleugels aanwezig is, geeft tijdens het vliegen een mooie oranje gloed weer, waar ze waarschijnlijk hun naam vuurvleugelparkiet aan te danken hebben. In de natuur leven ze van fruit en allerlei zaden. Zij komen voor op de lijst van de Wet bedreigde uitheemse diersoorten, zodat ze

Detail vleugelkleuren

slechts met vergunning kunnen worden gehouden.

Er is geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop.

Het was in december 1986 toen de inmiddels bekende kweker van de blauwe Catharinaparkiet, J. Orsel uit Steenwijk-kerwold mij mededeelde, dat hij succesvol kweekte met de Vuurvleugelparkiet en nu een kleurafwijkend jong had gekweekt. Hij deed mij het volgende verhaal over zijn ervaringen:

In 1982 schafte ik mij een koppel Vuurvleugelparkieten aan, welke ik overnam van een liefhebber, die ze een jaar of drie hield, maar waar ze nog nimmer nestelingen hadden getoond, hoewel het naar alle waarschijnlijkheid wel een koppel was.

Ik bracht ze onder in een broedkooi van 1.20 m breed, 0.50 m hoog en 0.60 m diep. In deze broedkooi zit een broedblok van 20 cm x 20 cm x 30 cm met een rond invlieg gat van ongeveer 6 cm doorsnede. Het jaar 1983 deden ze niets, hoewel ze de nachten wel in het broedblok doorbrachten en er ook overdag wel in vertoefden.

In het broedblok heb ik turfmolm met daarop wat geperste houtsnippers ge-

Mutant en wildvorm

Jonge mutant

daan en in 1984 lukte het een nest op stok te krijgen. Ik bemerkte op een gegeven moment, dat één van de vogels in het broedblok achterbleef en toen ik in het blok keek, zag ik, dat er 4 witte eieren in lagen. Op 11 juli 1984 waren er vier jongen geboren, die aanvankelijk goed op groeiden, maar na 2 weken was er één jong dood, kennelijk het oudste jong, want het was de grootste. De overige drie groeiden voorspoedig op. Als voedsel verstrekte ik ze, naast een standaard mengsel grote parkietenzaad, eivoer vermengd met wat roosvicee en wat water rui gemaakt. Ook stukjes zoete appel. Zure appel raken ze praktisch niet aan. Tijdens de rustperiode nemen ze weinig of geen eivoer op, maar als ze jongen hebben des te meer. Elke dag, omstreeks 18.00 uur geef ik ze vers voer en schoon water.

Terugkomend op de jonge vuurvlugels, deze vlogen na ruim 7 weken uit. Ze waren volledig in de veren, maar wat matter van kleur dan de ouders. De snavel was vrij donker tot zwart, wat echter na een half jaar verdwijnt en hoornkleurig wordt. Begin 1985 ging de pop dood. Ik deed nu de oude man met de drie jongen in één hok, nadat ik de vogels met een viltstift in verschillende kleuren had gemerkt. Op een gegeven moment zag ik, dat de "oude" man zich kennelijk aange-trokken voelde tot één van de jongen en dat beiden zich afzonderden van de andere twee. Hierna heb ik de "oude" man

met z'n, naar later bleek, dochter, in een broedkooi ondergebracht, evenals de beide andere jongen. In 1985 hadden beide koppels geen nestelneigingen, laat staan, dat ze eieren legden en er jongen op stok kwamen. Later bleek, dat de twee jongen ook een koppel vormden, want ik kreeg in juli 1986 4 jonge vuurvlugels, die goed en voorspoedig werden grootgebracht. De "oude" man en zijn dochter zaten altijd bij elkaar en na een tijdje miste ik de pop. Toen ik in het blok keek, zag ik, dat er twee eieren in lagen. Dit was op 4 oktober 1986. De volgende dag lagen er nog steeds twee eieren in en de dag daarna drie. Twee dagen later lagen er vier eieren in en op 10 oktober 1986 lagen er vijf in. Na een dag of wat bemerkte ik, dat alle vijf eieren bevrucht waren en op 3 november 1986 kwamen er drie eieren uit, terwijl de volgende dag de beide andere eieren uitkwamen, zodat er op 4 november 1986 vijf jonge vuurvlugels waren.

Op 5 november 1986 was er echter één jong dood. Toen de jongen dertien dagen oud waren, heb ik ze geringd, met ringmaat 5,4. Op 18 november 1986 was er echter weer een jong dood, al redelijk in de veertjes en een volle krop. Opvallend is, dat het kennelijk steeds het oudste jong is, hetgeen ook mijn ervaring is bij de Catharinaparkieten. Als er een jong dood gaat, dan is dit de oudste, alsof ze het jong verstoten in het blok en het niet meer warm houden. Bij het ringen van de

jonge vogels zijn er al stoppeltjes te zien en een dag of wat later zag ik bij één van de jongen, dat deze afweek in kleur, i vergelijking met de andere twee. No een paar dagen later werd dit steeds du delijker zichtbaar.

De kopkleur is geel en bij de snavelir plant iets grijs, net als bij de andere twee jongen, die echter een normaal blauw groene schedel hebben, met wat grij Het rug- en vleugeldek is nog wat groer met vrij veel geel in de bevedering. Als j de vleugel uitspreidt, dan kun je zien, de elke veer bij de schacht geel is en aan d veerranden nog iets groen laat zien, he geen de indruk geeft, alsof het bontvo ming is, maar dat is beslist niet het geva De middelste vleugeldekveren zij blauw, hoewel minder helder blauw a bij de wildvorm. De oranje vlek onder d vleugels is volledig aanwezig. De voge hebben een lief karakter, zijn aanhanke lijk en vrij rustig. Als er echter vreemde in het vogelverblijf komen, dan melde ze dit zeker, maar al spoedig gedragen z zich dan weer, zoals het hoort.

Tot zover Dhr. J. Orsel uit Steenwijk wold. Is het toeval, dat er bij dezelfde kweker in betrekkelijk korte tijd mutatie of kleurveranderingen zijn opgetrede bij de door hen gekweekte Zuid-Amer kaanse parkieten?

Fauna
Metaalwaren b.v.
Hoofdstraat 138a, Tel. 04167-74114
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

- kunststof bouw pakket, geschikt voor broedkooi
- 100 verschillende voorfronten o.a. tentoonstellingsfronten
- voeder- en drinkautomaten en alle verdere benodigdheden

Wegens vakantie gesloten
van 17/7 t/m 9/8 1987.

SCHERPE MAAGKIEZEL

1. voor kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc.
2. voor grote parkieten, patrijzen, kwartels, fazanten, etc.
3. voor postduiven.

Uw vogels hebben geen tanden... Wel een spiermaag. Zorg dat er SCHERPE KIEZEL in zit...!

VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIAALZAKEN
Waar niet verkrijgbaar bellen naar:

F. THIJSSSEN MILL

SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL
Telefoon 08859-51737 / 51418 - Postbus 29

HET BESTE ADRES VOOR
ALLE VOGELBOEKEN IS: de

INTERNATIONALE

HOBBY-BOEKHANDEL

Rijsseltweg 10
7211 EP EEFDE-GORSSSEL
Telefoon 05759-19 50

Gratis folders en catalogus
met speciale aanbiedingen!

OVER WILDZANG EN VINKENSPOORT

C.E. van Berkel

In het blad "Politie Dieren- en Milieubescherming" van maart 1987, is een uitgebreid artikel gepubliceerd over de Vogelwet. Daarin wordt de huidige regeling met betrekking tot het verlenen van Vogelvergunningen K etc., uitvoerig en compleet met cijfers over verleende vergunningen belicht. In een slotopmerking wordt gesteld dat het nog jaren zal duren eer er een nieuwe wet ter vervanging van de Vogelwet 1936 zal zijn.

Tevens geeft men in dat artikel te kennen dat voor een effectievere controle het wellicht wenselijk is dat ook de politie geïnformeerd is over wie er kooivogels houden en of de vogels geregistreerd zijn bij de bonden c.q. op het ministerie.

Op zich hebben wij niets tegen een controle, wie die dan ook uitvoert. Waar we wel grote bezwaren tegen hebben is de wijze waarop die controle wordt uitgevoerd. Het komt nog maar al te vaak voor dat zulks met een uiterlijk vertoon wordt verricht als zou het gaan om handel in drugs. Recentelijk nog te Arnhem, op een zaterdagavond met vier man tegelijk aan de deur. Dat is zonder meer verwerpelijk. Vogelliefhebbers zijn geen misdadigers en het lijkt ons ook wel mogelijk om de controle te doen uitvoeren met minder mankracht, minder opvallend en met meer tact.

De heren R. Akkermans en H. Pluijmakers, die worden voorgesteld als mensen uit de praktijk van de controle op de Vogelwet, schreven in datzelfde blad een vervolgartikel onder de titel "Wildzang: De Vogelwet telt vele mazen".

In de aanhef van dat artikel staat het volgende te lezen: "Bij vele volièrehouders is er sprake van een voortdurende wisseling van het aantal vogels. Vandaag vliegen er vijf putters in de kooi rond, morgen acht, de volgende week nog maar drie en over veertien dagen opeens

weer 25! En we weten allemaal dat die vogels niet zomaar in- en uitvliegen. De volièrehouder "rommelt" of hij vangt zelf vogels of hij betreft ze van een ander of hij haalt ze op in België. En dat kan allemaal! De vangst van en hancel in alle beschermde vogels is verboden, ook die van de kooivogels. Een verbod op het houden van wildzang zou in één klap een einde maken aan alle vang- en handelspraktijken verzuchten beide heren.

Dat gehele artikel is op z'n minst tendentius te noemen. Men schrijft de indruk te hebben dat een groot aantal volièrehouders niet of nauwelijks zelf kweekt. Veel volières zouden niet zijn ingericht op broedende vogels. Ze zijn te klein, niet met struiken aangekleed en bevatten geen broedkastjes.

Kennelijk hebben zij er nog nooit van gehoord dat vandaag de dag tal van wildzangvogels in broedkooien worden gekweekt en dat de jonge vogels zodra ze zelfstandig zijn pas, in een vlucht of volière worden gehuisvest. In zo'n ruimte vindt je normaliter geen nestkastjes; zijn er in de regel ook weinig struiken geplant omdat die door de vogels binnen de kortste keren worden kaal gevretten.

Ook de vinkensport krijgt het in dat artikel zwaar te verduren. Waarom toch?

We schreven het al eerder, de vinkensport is een eerlijke en al eeuwenoude liefhebberij. De vogels lijden er totaal niets van, integendeel, ze worden optimaal verzorgd. Van een dergelijk stuk volkssport moeten ze afbljven! Trouwens, de vinkeniers zijn er gelukkig niet de mensen naar om die sport op te geven. Ze gaan, hoe dan ook, gewoon door en ze hebben het grootste gelijk.

Het vorenbedoelde artikel was aanleiding voor het Limburgs Dagblad om op 25 maart j.l. het publiek, bewust of onbewust, weer eens lekker op te juttten. In

dat artikel komt ook de districtscommandant van de Veldpolitie in Limburg, de heer Schakel aan het woord. Volgens hem zijn de vinkeniers de laatste jaren wel diervriendelijker geworden. "Vroeger", zo zegt hij, "brandden ze de ogen van de vinken uit. Daar hebben we toen hard tegen opgetreden en nu komt dat gelukkig niet meer voor. Hoewel, een groot deel van je leven doorbrengen in een geblindeerd kooitje is natuurlijk ook geen pretje".

Als je dat leest, wordt je er puur onpasselijk van. Dat slaat totaal nergens op. Ik durf te beweren dat deze man nog nooit van zijn leven een proces verbaal heeft opgemaakt voor het uitbranden van ogen.

De vinkeniers hanteren reglementen en bepalingen van meer dan honderd jaar oud en daarin worden dergelijke praktijken al ten strengste verboden. Wat mogelijk in de middeleeuwen werd gedaan, wordt de vinkenier van nu kennelijk nog steeds aangerekend. Het is gewoon belachelijk, maar ja, weet het publiek veel, dat trapt er wel in.

Wildzangliefhebbers en vinkeniers, laat u niet ontmoedigen. Wordt er ook maar niet boos over. Doe er echter wel alles aan om uw hobby optimaal te beleven. Kweek serieus, ring uw vogels en draag op een eerlijke en positieve manier uit dat waar wij met elkaar mee bezig zijn best de moeite waard is. Dan ziet men ook dat wij weten waar we mee bezig zijn, dat kun je van de tegenpartij niet zeggen.

Laat de scollers met rust.

Dat is de tekst die staat op een bord geplaatst bij een stukje afgezet terrein van het Haagse Malieveld; dit, een stukje Suriname.

Ongeveer vijf weken per jaar kunt u elke zondagochtend, medio juli-augustus, genieten van een stukje oude Surinaamse cultuur en niet zo maar een stukje cultuur, er zit een heel verhaal achter; hierover later meer. In genoemde weken kunt u vanaf ongeveer 09.00 uur getuigen zijn van zangwedstrijden met vogels, vogels die bij de Surinaamse mensen een belangrijke plaats innemen, een heel belangrijke zelfs. Deze vogels, de Twa-twa,

Picolet, Roti en Gele bek, zijn speciaal getrainde vogels. Zij en dan in hoofdzaak de twee eerst genoemde, gaan overal met het baasje naar toe om ze te laten wennen aan: drukte, verkeer, andere mensen, etc. Sommigen gaan elke ochtend voor en 's avonds na het werk met de vogel naar het Malieveld om ze te wennen aan de omgeving; mensen geloof mij, dit is Sport met een hoofdletter. De zang training van de vogels is het aanleren van een bepaalde zang techniek en bezitten zij die goed dan heet dit voor de Roti de

wiet-wiet, de Gele bek de swai-swai, de Picolet de piye-piye (spreek uit piejee-piejee) en voor de Twa-twa de ringslag. De avond vóór de wedstrijd gaat men de vogel 'prikken', dat wil zeggen men laat hem een pop zien en daardoor wordt hij goed fel, hij komt dan op de juiste 'temperatuur'. Kom! ik breng u ook op de juiste temperatuur, ik neem u mee naar zo'n zondagochtend.

Zo maar twee liefhebbers.

Bestuur en een paar leden van Beeffré. 3e v.l. dhr. Sonnylall. met kool; links - kamp. '86 - dhr. M. Ajodhising rechts dhr. Prim

Een Twa-twa op de paal.

Welkom
s.v.p. stilte!
wilt u ons helpen;
laat de
scollers met rust.

Zondag 17 augustus 1986 – halve finale.

Normaal 'mag' ik op zondag wat langer in bed blijven maar deze dag liep de wekker af om 07.00 uur. Na het gebruikelijke ritueel begaf ik mij per fiets naar het Malieveld waar ik om 09.00 uur arriveerde. Bij aankomst waren reeds mensen bezig met het slaan van paaltjes waaraan later kooitjes konden hangen met de al genoemde vogels. Echter twee paaltjes bleven nog even leeg, de twee in het omheinde stukje 'Suriname', het wedstrijdterrein. Na enige bekende begroet te hebben maakte ik kennis met de voorzitter dhr. Sonnylall en van hem heb ik vele gegevens mogen ontvangen over zijn liefhebberij, zijn sport, zijn LEVEN. Inmiddels waren al heel wat paaltjes bezet met kooitjes waarin de Twa-twa of de Picolet en was ook ingericht en zeker niet te verwaarlozen, een hoekje waar verkrijgbaar een colatje, pilsje of overheerlijke Rootie en dit laatste is géén vogel. Indien het u niet bekend is wat dit is dan adviseer ik u er eens een te kopen in een Surinaams eethuisje o.i.d.; heerlijk. Links en rechts een foto makend kwam ik steeds meer te horen over deze hobby en zo vernam ik dat vorige week de finale was geweest voor de Picolet en waar dhr. R. Jilan Rai met 74 slagen als eerste zegevierde. Het was intussen half tien geworden en de halve finale begon tussen vogels van de heren Maarten Ajodhasing en Prim. De vogels werden op de paaltjes 'gehangen' en aan beide zijden nam een scheidsrechter/teller plaats en deze persoon neemt na het startsein het aantal keren op dat de vogel zingt binnen de toegestane tijd van één kwartier; en dit zijn de scollers, die moet u dus met rust laten.

De strijd eindigde uiteindelijk in 58 tegen 48 slagen in het voordeel van dhr. Maarten. Buiten het wedstrijd gebeuren zijn er ook vrijwillige uitdagingen en zo eindigde er een voor de heer Hasselbaank uit Rotterdam in 66 slagen, een goede pres-

tatie. Dat het ook niet altijd om toppers gaat maar ook om zo maar even een paar vogels uit te proberen bewees een uitslag van 10-0, ook dat is dus mogelijk. Na nog even te hebben rondgekeken en afscheid te hebben genomen vertrok ik naar een ander plekje Malieveld. Martin Gaus was deze dag aanwezig om, namens enige asiels, ruim 100 honden aan de 'man' te brengen en als honden liefhebber moest ik óók daar even kijken; tot volgende week.

Zondag 24 augustus 1986 – finale.

Ook nu weer die wekker om 07.00 uur maar, niet tegen mijn zin, gaat u maar eens op zo'n zondagmorgen kijken dan ervaart u dat wat ik u nu probeer duidelijk te maken. Dit totale gebeuren mag best in een toeristisch blad o.i.d. worden opgenomen het is een goed begin van de vroege zondag. Helaas waren deze ochtend de weergoden niet op onze hand, was normaal de aanvang van de eerste wedstrijd om half tien nu echter hielden deze 'goden' ons op tot half elf. Uiteindelijk is het wachten beloond met een prachtige finale tussen, weer, de heren Maarten Ajodhasing en Prim met als uitslag 76-68; de eerste dus, de kampioen 1986. Ook nu weer vrije uitdagingen en tijdens die vulde ik mijn gegevens aan die mij dit artikel hebben doen schrijven. Misschien mag ik u volgend jaar eens ontmoeten op zo'n 'Surinaamse' zondagmorgen. Voor dat ik afscheid nam kocht ik nog een paar Rootie's, zonder mocht ik niet thuis komen, om er thuis heerlijk van te smullen. Dit smullen doet u dan met de blote handen, pas dan bent u één met Suriname en smaakt het u op z'n best.

De achtergrond.

In de aanvang gaf ik al aan hierop terug te komen en met dit blijkt nu dat het niet altijd een sport was; het was bittere ernst, het was een echte strijd. De huidi-

ge zangwedstrijden van nu zijn sport en toegankelijk voor iedereen vroeger echter was het geheel anders; toen was het geen sport, toen was het haat. Vroeger zou het nooit mogelijk zijn dat broers of andere familieleden tegen elkaar uit kwamen, het ging toen meer tussen familie's onderling, het was het uitvechten van een familievet; dus oorlog. Eigenlijk was deze manier van 'uitvechten' zo gek nog niet, er vloeide immers geen druppel bloed. Nu dus is het een sport en wij mogen verheugen dat deze er is, zij heeft zeker bestaansrecht. In Den Haag, de 'geboorte' stad van deze liefhebberij in Nederland, is deze sport tot bloei gekomen door de vereniging Beeffréi onder bewaarde leiding van dhr. Sonnylall. Brachten zij deze sport in 1978 binnen Nederland met daarop volgend 1981 als eerste jaar voor de nu bekende wedstrijden. Mede door zijn toedoen is het ook een begrip geworden in de steden Rotterdam, Amsterdam en Tilburg, ook daar zijn nu deze wedstrijden te aanschouwen, geniet er van. Het is een sport om van te genieten al zou de betekenis van de naam van de vereniging – Beeffréi – dit niet zo zeggen. De betekenis is: Beef staat voor vecht/balshouding en is dus enigzins een strijdlustige betekenis, de vereniging is het met al haar leden echter niet.

Zondagochtend: 07.00 uur opstaan !!!, een dag vol liefhebberij begint; Goede morgen.

P.J. Nicolaas.

Als vogels uw hobby zijn

De Nepal goudvink gekweekt? jazeker mijnheer!!!

Tijdens een bezoek aan "VOGEL 86", het Nederlandse Kampioenschap voor vogelliefhebbers, kwam ik plots oog in oog te staan met een vogel welke mij bijzonder intrigeerde. De bruine goudvink zoals ze in de catalogus werd vernoemd droeg ook nog een etiket van "Oorkonde NBvV" op haar kooi. Uiteraard ging het hier om een exotische vogel die zijn origine heeft in Pakistan, Noord India en vooral in Nepal. Daarom eigenlijk ook de bij ons meer gebruikte benaming van NEPAL GOUDVINK in het latijns *Pyrrhula nipalensis*.

Bij een eerste aanblik van de vogel zal men onmiddellijk de typische kenmerken van de *Pyrrhula* soorten herkennen. Hij meet 16 à 17 cm, de man en pop zijn praktisch gelijk van kleur en tekening; misschien is de man iets forser van bouw en komt de tekening iets helderder te voorschijn. Een vaste regel is dit echter

niet, zeker niet als het over erg jonge vogels gaat.

Het geslachtsonderscheid kan toch duidelijk gemaakt worden door een blik te werpen op de rug van de vogel. Bij een gewone Europese goudvink weten we dat de man en pop bij de scheidingslijn stuit en rugdek twee rode pluimpjes duidelijk

zichtbaar zijn op het einde van de vleugelpennen.

Welnu onze Nepal goudvink bezit ook dit bijzondere kenmerk echter wel duidelijk van kleur verschillend bij man en pop. Bij de man is een deel van dit veertje duidelijk rood herkenbaar, bij de pop is dit meer geel-oranje. Bij vergelijking is het gissing uitgesloten.

Beide vogels bezitten een opvallend witte streep onder het oog, ook zijn de schouderpunten aangegeven door enkele witte vlagveertjes.

De vogels zijn doorgaans grauwwar kleur! De vleugelband is ook aanwezig en is vuilwit van kleur. De koptekening is geschubt met aan weerszijden natuurlijk een vrij groot zwart oog. De snavel is iets breder dan bij de gewone goudvink. De punt is zwart en meer naar de was huid toe leiblaauw. De bovensnavel is duidelijk langer, en duidelijk afgebogen dan bij de gewone goudvink wat bij deze eigenlijk foutief is.

De vleugelpennen zijn gitzwart, overgoten met een staalblauwe glans, hetzelfde wat we terug vinden bij onze ekster. De staartpennen zijn van verschillende lengtes en opgebouwd in een lagendek. De twee bovenveren laten een duidelijke witte horizontale streep zien. Ook de staart is overgoten met een staalblauwe glans.

Als het toegestaan is een persoonlijke indruk van de vogel weer te geven dan mag gesteld worden dat voor de Nepal goudvink zeker als T.T. vogel een mooie toekomst is weggelegd. Ook op het gebied van mogelijke hybridenkweek zijn de verwachtingen hoog.

Na enig zoeken ben ik in het bezit van een koppeltje kunnen geraken. De vogels werden ondergebracht in een buitenvolière van 2 x 2 x 1 m, volledig over

jekt en goed beschut tegen de ergste locht.

Als voeding kregen ze voorlopig de mengeling van de gewone goudvinken toegediend. De vogels akklimatiseren zeer goed en schijnen van de koude totaal geen hinder te ondervinden. Dit laatste is eigenlijk ook vrij logisch daar ze in hun thuisland leven op 2000 a 3000 m hoogte en zelden beneden de 1500 m te vinden zijn.

In het voorjaar werden twee nestkorfjes verschoolen in gevlochten omhulsel en gebombeerde met enkele dennetakjes, opgehangen in hun kweekvolière.

De vogels zaten alleen! Het paartje, helemaal niet schuw, inspecteerde de nestkorfjes maar van nestbouw was voorlopig nog geen sprake. Ik had zo een vermoeden dat hun tijd nog niet gekomen was. Later zou blijken dat we juist waren. Jaar plots, einde juli, het nest afwas, gemaakt van wit uitgeplozen touw en kokosvezel en praktisch volledig door de man gemaakt, de pop hielp enkel bij de sinnenafwerking.

Op 1 augustus verscheen het eerste ei van een totaal van 3. De eieren gelijken teer sterk op groenlingeieren en zijn on-

geveer van dezelfde grootte. Na dertien dagen broeden door de pop komen er twee jongen uit.

Het was zo bijna alsof de Nepal goudvinken ons iets wilde vertellen maar wij het niet begrepen.

Waarschijnlijk daarom nog maar een vierde ronde zullen ze gedacht hebben.

We schrijven inmiddels half oktober, de Nepal goudvinken zitten nog steeds buiten in een onverwarmd vertrek en de pop broedt op twee bevruchte eieren.

Intussen was er in een vogel tijdschrift een artikel verschenen over de Nepal Goudvinken met hierin waarschijnlijk onbewust de oplossing.

Een goede vriend nl. BERDEN Guido had me hierop atent gemaakt en zodra er jongen waren zou dit ook geprobeerd worden.

Er kipten twee jongen die de vijfde levensdag reeds geringd werden met 2,8 mm gesloten voertrigen, ze groeiden als kolen.

Wat was nu het verschil; er werden miereerieren gegeven gedrenkt in een nectarpapje voor Kolibri's en hetzelfde papje werd bij mondjes toegevoegd aan het ei-voer. Op het gegeven fruit werden stuifmeelpollen gestrooid.

Dit nectarpapje gaf een zoetere smaak aan de voedingsstoffen eveneens de stuifmeelpollen. In het bedoelde artikel werd er juist op gewezen dat de Nepal goudvink in de natuur zijn jongen voedt met nectar uit de bloemen.

Spijtig is het verhaal niet helemaal op een happy end geëindigd. Bij het nemen van foto's in de volière van de jonge vogels van zeven dagen, moest de pop noodgedwongen langer dan de toegestane tijd van het nest. Gevolg: onderkoelde jongen die niet meer aasden.

Gelukkig hebben we het gemerkt en zijn we de jongen inmiddels met de hand aan het opkweken.

Het is half november wanneer ik deze tekst aan het papier toevertrouw, de zon schijnt nog mooi en het is vrij zacht. Onze Nepal goudvinken zitten nog steeds buiten en verkeren in topconditie ten bewijze het nest dat vandaag klaar is gekomen voor een vijfde poging.

Een prachtig avontuur met een prachtige vogel.

door Jack Bloemen, België.

VOOR DE EERSTE KEER IN NEDERLAND

DE SPORENKIEVIT

In de eerste week van april waren tal van Nederlandse vogelaars in alle staten: er was een "rara avis", een Sporenkievit binnen onze grenzen gezien en wel in de buurt van Capelle aan de IJssel. Hij is iets kleiner dan onze Kievit, waar hij familie van is. De gehele bovenkop is zwart, dat zich uitstrekt tot in de nek. Een brede streep loopt van de onderkant van de navel in de lengte over de borst. Ook de flanken en de buik zijn zwart. Het zwart ontrasteert fel met het wit van de voor- en de zijden van de borst. De bovenvleugels zijn zandkleurig geelbruin. De lange schouderveren hangen af over de vleugels bij een rustende vogel. Om het uitzicht te completeren: de staart is zwart en wit, de poten en de snavel zijn zwart. De Sporenkievit dankt zijn naam aan een kleine spoor, die zich aan de leugelbocht (boeg) bevindt. Bij het ransnetje is deze beter ontwikkeld dan bij het vrouwtje.

Meindert de Jong

Het woongebied van deze plevier strekt zich uit over Turkije en Syrië en dan zuidwaarts door Egypte door Soedan tot zuidelijk Kenya en dan als een brede gordel naar het westen – maar altijd ten zuiden van de Sahara – tot Senegal. De laatste tijd heeft de vogel zijn broedgebied naar het noorden uitgebreid. Hij komt nu voor in Griekenland en waarschijnlijk ook in Bulgarije. De vogels broeden bij voorkeur in de buurt van water op zand-, slik- of moddervlakten, moerasen met een schaarse vegetatie en ook wel op velden met jonge gewassen. Het nest heeft – net als dat van onze Kievit – niet veel om het lijf. Het is een ondiep kuiltje dat min of meer belegd wordt met wat plantedeelen uit de onmiddellijke omgeving. De eieren lijken op die van onze Kievit, maar zijn wat kleiner. Op een licht-

bruine ondergrond zijn ze voorzien van zwarte en bruine vlekken en vlekjes. Gewoonlijk bestaat een voltallig legsel uit een kwartet eieren, soms echter een of meer of een minder. Soms worden per seizoen twee broedsels grootgebracht. Op de grond zit de Sporenkievit vaak in ietwat gehurkte houding met ingetrokken kop. Maar zodra er gevaar dreigt, staat hij rechtop en vallen direct de lange poten op, die langer zijn dan die van de gewone Kievit. Indringers die het nest te dicht naderen, worden verwoed geattaqueerd onder het voortdurend roepen van een luid "tik-tik-tik" of "yek-yek-yek". Na de broedtijd verzamelen de vogels zich vaak tot grote groepen, die gezamenlijk foerageren (iets wat we ook aantreffen bij de Kievit). Het voedsel bestaat uit allerlei diertjes als wormen, insecten, kleine kreeftachtigen enz., maar bij tijd en wijle wordt ook wat plantaardige eterij genuttigd.

De handopfok van een Goffini kaketoer

Gelijk met de toenemende interesse voor de kweek van papegaaien en kaketoer bij een bredere kring van vogelliefhebbers komen er steeds meer vragen omtrent de verzorging en voeding van deze vogelsoorten.

Ook wordt de liefhebber vaak voor problemen gesteld, waarvoor niet direkt een verklaring kan worden gegeven.

Pas dan beseffen we hoe weinig we nog maar weten van de gedragingen van deze vogelsoorten. Als voorbeeld hiervan zullen we de kweek van een Goffini kaketoer bespreken. Zoals we zullen zien wordt het jong de eerste twintig dagen goed gevoerd om dan plotseling in de steek gelaten te worden.

Daar dit probleem zich te allen tijde en op de meest ongelegen momenten kan voordoen, is het toch belangrijk voor de liefhebber te weten hoe hij zo'n situatie het hoofd kan bieden.

Daarom zullen we de handopfok van een Goffini kaketoer door de heer en mevrouw Box uit Bergeijk uitvoerig toelichten met behulp van cijfers, zodat u hiervan het nodige kunt leren. Wij zijn dan ook zeer erkentelijk voor het feit, dat de familie Box bereid is geweest dit werk met grote zorg te registreren ten behoeve van onze liefhebberij.

19 april 1986. In het blok van een koppel Goffini kaketoer constateert de heer Box één ei. Precies een maand later, 19 mei 1986, komt het ei uit.

Deze dag wordt enkel de zaadmengeling voor papegaaien en kaketoer volgens samenstelling van Himbergen verstrekt.

Het zachtvoer – 2 delen C&D eivoer gemengd met 1 deel C&D mix – wordt pas vanaf de tweede levensdag in twee voederbeurten (15 gram per keer) gegeven. Zowel de zaden als het zachtvoer worden in gecontroleerde hoeveelheden in de kooi geplaatst. De overgebleven hoeveelheden worden steeds teruggewogen, zodat een duidelijk inzicht in de voeropname ontstaat.

In tabel 1 is de voeropname van de eerste twintig dagen weergegeven.

Ook zien we in deze tabel dat soms een "extraatje" (stukje brood, sla etc.) van 5 tot 10 gram wordt bijgevoerd.

Zoals we kunnen zien in tabel 1, is de totale hoeveelheid zaadmengeling de eerste dag volledig opgenomen. Zachtvoer is niet verstrekt. Bij het uitkomen, neemt het jong de eidooierrest tot zich als voeding voor de eerste dag. Indien het lichtverteerbare zachtvoer te snel aan het

Tabel 1: Totale verstrekte en opgenomen hoeveelheid voedsel van een koppel Goffini kaketoer met één jong, zowel uitgesplitst naar verstrekt en opgenomen hoeveelheid zachtvoer als zaadmengeling. Alles uitgedrukt in gram.

dag	totaal voedsel		zachtvoer		zaadmengeling		"extraatje" verstrekt opgenomen (5-10 gram)
	verstrekt	opgenomen	verstrekt	opgenomen	verstrekt	opgenomen	
1	80	80	0	0	80	80	–
2	100	80	30	20	70	60	–
3	110	87	30	24	80	63	andijvie
4	110	86	30	26	80	60	–
5	110	86	30	24	80	62	brood
6	120	91	30	26	90	65	sla
7	120	86	30	20	90	66	brood
8	130	87	30	17	100	70	andijvie
9	120	87	30	26	90	61	brood
10	120	94	30	30	90	64	–
11	130	89	30	27	100	62	appel
12	120	85	30	25	90	60	brood
13	115	87	30	24	85	63	–
14	110	77	30	18	80	59	katjang, ma
15	110	84	30	20	80	64	sla
16	110	85	30	25	80	60	brood
17	110	86	30	24	80	62	andijvie
18	110	81	30	20	80	61	brood
19	110	87	30	17	80	70	–
20	110	76	30	11	80	65	–

jong wordt gevoerd, is er een grote kans dat de eidooierrest niet volledig verteert. Hierdoor kan een infectie optreden in het maag-darmkanaal, die uiteindelijk de dood van het jong tot gevolg kan hebben.

Om deze reden is het beter de eerste dag geen zachtvoer in de kooi te plaatsen.

Verder zien we in tabel 1 dat de zaden en het zachtvoer goed worden opgenomen. De gemiddelde zaadopname tijdens de eerste twintig dagen is 75,8% van de verstrekte hoeveelheid, de gemiddelde zachtvoeropname tijdens deze periode is 74,3%.

De gemiddelde totale voeropname (zaden + zachtvoer) is 75,4%.

Het in gecontroleerde hoeveelheden verstreken van deze voedermiddelen heeft een gunstige invloed hierop.

Toch constateren we de veertiende dag, dat minder zachtvoer en zaden worden opgenomen dan voorheen. Overigens is dit de dag waarop het jong is geringd.

De oorzaak hiervan is gelegen in het feit, dat deze dag geweeke mais en katjang idjoe als extraatje is verstrekt. De Goffini's hebben zich hieraan te goed gedaan met als gevolg dat die dag ongeveer 10 gram minder aan zaden en zachtvoer is opgenomen.

Nu kan zo'n extraatje voor 'n keer geen

kwaad. Maar we kunnen ons nu w voorstellen, dat WANNEER WE DAG LUKS VEEL VOCHTRIJE VOEDERMIDDELEN (geweekt brood, groenvoer, kiemzaad etc.) VERSTREKKEN, DAN DAN VEEL MINDER VAN DE ZADEN EN ZACHTVOER ZAL WORDEN OPGENOMEN.

Op deze manier gevoerd zou het jong ook onvoldoende vitaminen, massa- en sporenelementen, dierlijk eiwit etc. toegediend krijgen, waardoor het groeiprocess niet naar behoren verloopt.

Evenals de veertiende dag wordt ook de vijftiende dag in verhouding tot de voorgaande dagen ongeveer 5% minder zachtvoer opgenomen van de totale opgenomen hoeveelheid voedsel. Opnieuw een aanwijzing dat we slechts beperkte mate vochtrijke voedermiddelen mogen bijvoeren.

Voor de opname van dierlijk eiwit, vitaminen, massa- en sporenelementen tijdens de eerste weken van het jong zijn bepalend voor een vlot verloop van het groeiprocess. Na drie weken heeft het jonge Goffini al een lichaamsgewicht bereikt, dat 55% van zijn volwassen gewicht bedraagt.

In grafiek 1 zijn de cijfers van tabel 1 grafisch weergegeven, waardoor een duidelijk totaalbeeld van de verstrekte en opgenomen hoeveelheden voedsel te zien is.

opgenomen hoeveelheid zaden en achtvoer ontstaat.

Vanaf de achtste dag wordt het jong lechter gevoerd; de opname van het achtvoer daalt sterk.

De man vertoont agressie en wil de pop niet met rust laten. Hierdoor wordt het jong onvoldoende gevoerd. Via een babyfoon-verbinding met de vogelruimte wordt de twintigste dag 's nachts van 13.00 uur tot 1.30 uur onrust in de volië gekonstateerd. Om 1.45 uur heeft het jong nog voeding in de krop, doch bij de volgende controle - 's morgens 8.30 uur - ligt het jong onderkoeld en met lege krop in het blok. Terstond wordt de jonge Goffini overgeplaatst in een ziekenstooi bij 26°C en 55% relatieve vochtigheid.

Vanaf dit moment is de Goffini kaketoer 21 dagen oud) met handvoeding door de familie Box grootgebracht.

De eerste dag bestaat de handvoeding uit 50% Cédé Handvoeding, 25% Cédé eivoer en 25% Cédé mix. Dit is de veroudering van voedermiddelen, zoals we teze als handvoeding tijdens de tweede evenweek aan papegaai-achtigen vertrekken.

Cédé eivoer en Cédé mix worden eerst gemalen alvorens ze bij de handvoeding worden gemengd. Met handwarm water ca. 35-37°C wordt de handvoeding aangemaakt tot een dikke brij. Met een J-vormig gebogen theelepeltje wordt het aan de jonge Goffini gevoerd.

Zaer het jong reeds 3 weken oud is en de ontlasting van de handvoeding goed is - consistent en met een duidelijke afscheiding van urinstoffen - worden nu ook zaden in de handvoeding bijgemengd. Het is namelijk van belang dat de jonge vogel wordt gewend aan zijn normale voedsel.

De handvoeding die de eerste twee levensweken aan vogels wordt verstrekt, moet geleidelijk worden omgezet in een vastere voedselbrij, zodat de ontwikkeling van het spijsverteringskanaal wordt gestimuleerd.

De handvoeding voor papegaaien en kaketoes (vanaf drie weken leeftijd) ziet er als volgt uit: 25% Cédé Handvoeding, 2,5% Cédé eivoer, 2,5% Cédé mix, 0% Zaadmengeling voor papegaaien en kaketoes.

= 100%

Vanaf het Cédé eivoer en de Cédé mix, wordt de zaadmengeling vooraf gemalen en gezeefd. De zonnepitten en cederoeten moeten eerst met de hand worden ontdopt. Hierdoor wordt een belangrijk deel van de ruwe celstof al verwijderd.

De zaadschillen met de daarin aanwezige ruwe celstof zijn namelijk zeer slecht verteerbaar voor vogels. Zonnepitten bestaan voor $\pm 46\%$ uit dop en cederoeten voor $\pm 51\%$. Het ruwe celstofgehalte van niet-ontdopte zonnepitten is 26,9% en van ontdopte zonnepitten 3,6%. De totale zaadmengeling wordt nu gemalen en gezeefd. Alleen het fijne (gezeefde) deel wordt als bestanddeel voor de handvoeding gebruikt.

Het restant dat op de zeef achterblijft, bevat veel zaadschillen en wordt dus niet gebruikt.

Een te hoog gehalte aan zaadschillen (ruwe celstof) in de handvoeding geeft problemen met de vertering en daarmee ook de ontlasting van de vogel.

De opname van voedingseiwit vermindert en de ruwe celstof bindt zich met water, waardoor een minder consistente ontlasting wordt geproduceerd.

Dat een weinig ruwe celstof in de handvoeding aanwezig is, kan zeker geen kwaad. Het stimuleert de peristaltiek van de darmen. Te hoge gehalten echter kunnen een storende invloed op de vertering hebben. Daarom moet de zaadmengeling goed worden gemalen en gezeefd.

Het gebruik van produkten met een hoog gehalte aan ruwe celstof kan bij de handvoeding dan ook beter niet worden toegepast.

De hierboven genoemde handvoeding wordt vanaf 9 juni 1986 in zes voederbeurten per dag verstrekt, te beginnen 's

morgens 7.00 uur en eindigend 's avonds 23.30 uur. De voedingen geschieden steeds wanneer de krop nagenoeg leeg is.

15 juni wordt het aantal voederbeurten teruggebracht tot vijf. De Goffini vraagt steeds meer aandacht en maakt veel vleugel oefeningen.

Vanaf 21 juni kan met vier voedingen worden volstaan en een week later (28 juni) wordt nog maar drie maal per dag gevoed.

3 juli is de Goffini goed bevederd op een paar stoppels in de nek na. Nu weigert de vogel geregeld de totale voeding en maakt hij (manvogel) veel vleugel oefeningen. Steeds minder handvoeding wordt opgenomen en vanaf 18 juli kan met nog slechts twee voederbeurten worden volstaan.

Ook wordt tussendoor een gepeld zonnepitje verstrekt.

Op 21 juli (de 64ste levensdag) maakt de jonge Goffini zijn eerste vlucht.

Gezeten op de arm van zijn verzorger tijdens een wandeling over het gazon slaat hij een paar keer met de vleugels om vervolgens 7 meter hoog in een cirkel van 25 meter te vliegen. Uiteindelijk strijkt hij neer in een boom in de tuin.

4 augustus weigert de Goffini (11 weken oud) de handvoeding. Vanaf dit moment eet hij zelfstandig.

In grafiek 2 is het verloop van het lichaamsgewicht van de jonge Goffini vanaf de 17de levensdag weergegeven. We zien in deze groeicurve, dat in de zevende week een maximum van 290 gram wordt bereikt. Daarna neemt het li-

Tabel 2: Het lichaamsgewicht per week en de toename hiervan, uitgedrukt in een percentage van het volwassen lichaamsgewicht (292 gram).

week	lichaamsgewicht in % van volwassen gewicht	% toename per week	opmerkingen
1	-	-	
2	-	-	14de dag geringd
3	55%	+55%	21ste dag aanvang handvoeding
4	78%	+23%	
5	91%	+13%	
6	98%	+7%	
7	98%	0%	geheel bevederd (op enkele stoppels na, veel vleugel oefeningen)
8	90%	-8%	
9	85%	-5%	
10	86%	+1%	eerste vlucht
11	85%	-1%	eet zelfstandig
.			
.			
16	93%	+8%	
.			
.			
38	100% (= 292 gram)	+7%	

chaamsgewicht af door de grotere activiteit van de vogel (o.a. vleugeloefeningen) tot een waarde van 242 gram op de 73ste dag.

Vanaf het moment dat de Goffini zelfstandig voedsel opneemt (78ste dag), neemt – na een korte aanpassing aan het normale dagrantsoen – het lichaamsgewicht geleidelijk toe tot het volwassen gewicht van 292 gram.

Gaan we de cijfers uit de groeicurve herleiden naar de lichaamsgroei per week dan verkrijgen we het beeld zoals in tabel 2 is weergegeven.

In de eerste drie weken heeft de jonge Goffini kaketoel al 55% van het volwassen lichaamsgewicht bereikt. Het spreekt voor zich dat hieraan een volledige voeding ten grondslag moet liggen.

Met name dierlijk eiwit, vitaminen, massa- en sporenelementen (in goede verhoudingen) zijn hierbij onontbeerlijk. Worden één of meerdere van deze voedingsstoffen in onvoldoende mate opgenomen, hetzij door het niet verstrekken, hetzij door het teveel geven van vochtrijke voedermiddelen, dan zal een vertraagd groeiproces hiervan het gevolg zijn.

De vierde week, wanneer de Goffini voor het eerst handvoeding krijgt toegediend, is de lichaamstoename 23%, de vijfde week 13% enz.

Na de zevende week neemt het lichaamsgewicht geleidelijk af als gevolg van de toenemende activiteiten.

Aan het einde van de elfde week eet de Goffini zelfstandig en is zijn lichaamsgewicht 85% (= 248 gram) van het volwassen gewicht (= 292 gram).

Voor alle duidelijkheid willen we hier nog benadrukken, dat het hier gaat om een Goffini-man. Een Goffini-pop heeft over het algemeen een (lager) volwassen lichaamsgewicht van ongeveer 250 gram.

Tot zover het verslag van de handpfoek van de Goffini kaketoel door de familie Box. We hebben gezien, dat soms de liefhebber genoodzaakt is de taak van de oudervogels over te nemen. In dit geval, omdat de pop belet werd haar jong te voeren door een agressieve man.

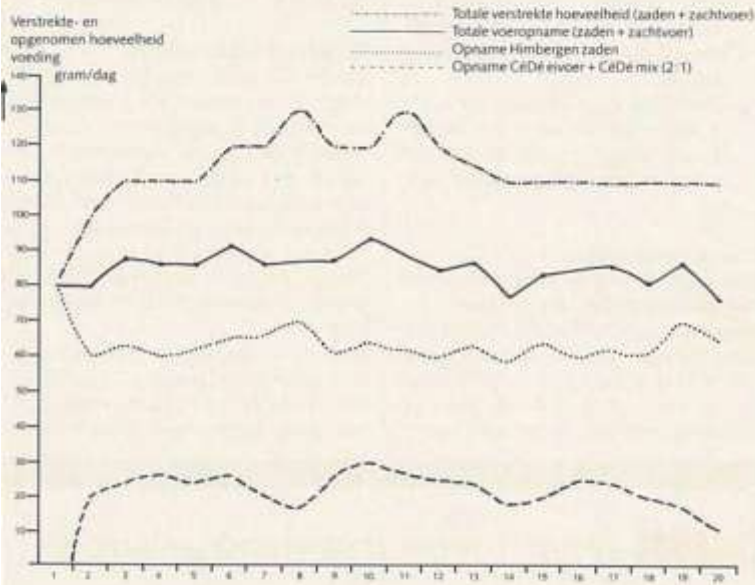
We hebben hiervan kunnen leren, dat de handpfoek van jonge vogels voldoende tijd (aandacht) van de liefhebber en de juiste middelen vereist om een voorspoedige groei te waarborgen.

Afwijkingen van bepaalde voederschriften kunnen verstrekkende gevolgen hebben. Het in overmaat verstrekken van vochtrijke voedermiddelen is hier een voorbeeld van.

In de toekomst hoop ik nog enkele andere punten met betrekking tot de handpfoek met u door te nemen, zodat we zoveel mogelijk beïnvloedbare risico's kunnen uitsluiten.

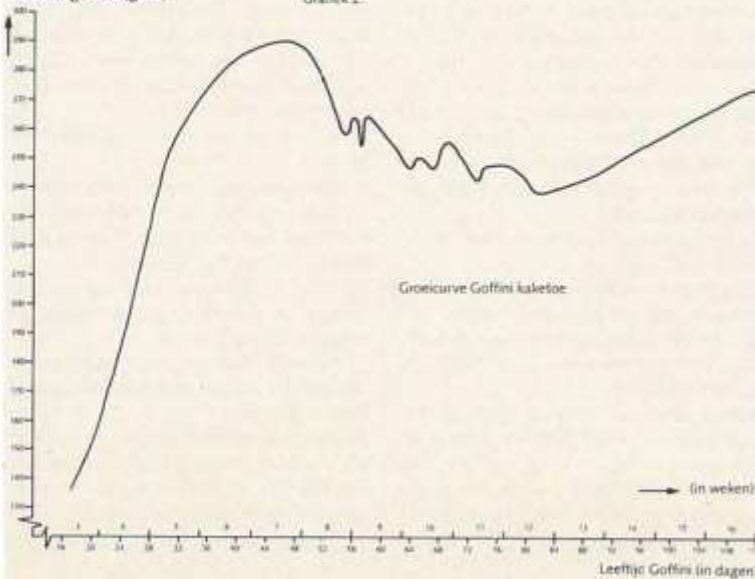
Ing. Jos van Himbergen jr.

Grafiek 1

Lichaamsgewicht (gram)

Grafiek 2:

Kleurkanaries

De standardeisen in de praktijk

Goudisabelpastel

Het bruin eumelanine waaruit de bestreping bestaat, is door de werking van de pastefactor zover gereduceerd dat er een zo fijn mogelijke bestreping, zeer licht bruin en goed verzonken, ontstaat. Die bestreping dient goed door te lopen tot in de flanken. Tussen de bestreping mag geen bruin phaeomelanine meer aanwezig zijn, ook niet in de flanken. Vleugel- en staartpennen eveneens zeer licht bruin.

Wel er op letten dat de vleugel- en staartpennen niet te ver opgebleekt of te donker zijn maar in overeenstemming met de pigmentbestreping.

Bijkleur: De goudtint moet over het gehele lichaam diep, zuiver en egaal zijn. Er op letten dat deze niet te helder wordt in de flanken en goed doorloopt in de vleugel- en staartpennen.

Deze kleurslag is volledig intensief, dus kortbevederd. Bij het samenstellen van de kweekparen dienen we goed het formaat en het model van de vogel in het oog te houden. We kweken ook niet met té intensieve paren daar dan de bevede-

ring al gauw wat te ratterig wordt en de vogels te smal van model.

Kweekadvies

- Intensieve goudisabel man split voor pastel maal een goudisabel pop die licht schimmel is.
- Goudisabelpastel man licht schimmel maal een intensieve goudisabel pop. Hieruit verkrijgt men goudisabel mannen die split zijn voor pastel, die dus later pastel vererven en goudisabel poppen.
- Goudisabel man intensief maal een goudisabelpastel pop licht schimmel. Hieruit komen goudisabel mannen split voor pastel en goudisabel poppen.

Voorkomende fouten

Bestreping te lang en/of te breed en/of niet goed verzonken. Bruin tussen de bestreping. Geen of zwakke flankbestreping. Vleugel- en staartpennen opgebleekt of te donker. Goudtint te zwak of te onzuiver. Niet volledig intensief. Goudtint loopt niet door tot in de toppen

van de vleugel- en staartpennen. Bezit van blauwstructuur. Bijkleur in de flanken, dijen, onderlichaam en/of borst te licht.

Voor wat betreft de tentoonstelling benaderen de mannen het dichtst de standardeisen. De poppen laten meestal een wat matte indruk op de rug zien en zijn meestal niet volledig intensief.

Goudisabelpastelvoor

Zonder van deze kleurslag een afbeelding te kunnen tonen, wil ik deze, in verband met de wijziging van de standardeisen, toch even met u doornemen.

De rug- en flankbestreping van de goudisabelpastelvoor bestaat uit bruin eumelanine welke kort, fijn en zeer licht bruin moet zijn doorlopend tot in de flanken. Vleugel- en staartpennen zeer licht bruin in overeenstemming met de rugbestreping.

Door de werking van de pastefactor zal deze gereduceerd worden. Tussen de bestreping op de rug en flanken mag absoluut geen bruin phaeomelanine meer

Zwarte buulbuul (*Hypsipetes madagascariensis*)

Met een ruim aantal ondersoorten komt de zwarte buulbuul voor in Taiwan, China, India, Assam, Birma en Nepal. In verschillende gebieden zijn het zomer- of wintergasten, in andere gebieden, met name op bepaalde eilanden, zijn het standvogels.

In hun geheel zwarte verenkleed zijn het opvallende buulbuuls die zich daardoor onderscheiden van de overige buulbuulsoorten. Hun lengte is ongeveer 25 cm. Het zijn overwegend bosbewoners die zich voeden met vrijwel uitsluitend bessen en vruchten, vooral die van de talrijke ficussoorten. Daarnaast nemen ze ook

levend voedsel op, bestaande uit kleine insecten en kevertjes. Tijdens de broedperiode leven ze paarsgewijs. Een uiterlijk verschil tussen man en pop is er niet.

Hun komvormige nesten worden gemaakt van bladeren, grasstengels, dunne twijgjes etc. dat met spinsel van planten en insecten wordt verstevigd.

De nestkom wordt met zachte plantendeeltjes bekleed.

Er zijn nesten gevonden van 2 tot 10 meter boven de grond.

Buiten de broedperiode leven deze buulbuuls in groepen van zo'n 50 stuks.

Ze zijn dan in het algemeen erg luidruchtig alhoewel ze ook over een melodieuze zang beschikken.

C.A.W. Siero in Daïfsen, heeft de beschikking over een voliëre van 10 m lang, 6 m breed en 2,50 m hoog, welke rijkelijk is beplant met allerlei struiken, boompjes en coniferen. In het met gras begroeide middengedeelte bevindt zich een vijver.

De bevolking van deze voliëre bestaat uit Voor Indische spreuwen, irena buulbuuls, oogstreep timalies, groen kardinalen, goudmussen, kroonvinken, witborstrallen, bamboepatrijzen en een koppel zwarte buulbuuls.

Deze laatste zijn tot voortplanting gekomen.

In een open nestbak met een bodemoppervlak van 15 x 10 cm, werd door de buulbuuls van cocosvezels, hooi en dunne twijgjes een nest gebouwd.

Op 12 juni 1986 werd daarin het eerste ei gelegd, de daarop volgende dagen gevolgd door nog 2 eieren.

Die eieren hadden een paarsgroene schaalkleur en waren bezet met bruinachtige vlekjes.

Ze zijn gedurende 13 dagen afwisselend door beide oudivogels bebroed. Alhoewel alle drie de eieren bevrucht waren, zijn er echter maar twee uitgekomen. Beide jongen hadden wat zwarte dons op

aanwezig zijn. Ook deze kleurslag is volledig intensief. Voor wat de bijkleur betreft, u weet het nog de kleur van de ondergrond, deze zal diep en zuiver geel moeten zijn. In combinatie met de ivoorfactor zal de kleuruiting minder fel overkomen dan bij bijvoorbeeld de goudisabel. Desalniettemin zal een egale doorkleuring over het gehele lichaam alsook in de vleugel- en staartpennen te zien moeten zijn.

Kweekadvies

a) Goudisabel man split voor pastel en ivoor intensief of licht schimmel maal goudisabelpastelivoor pop licht schimmel of intensief. Hieruit ver-

krijgt men goudisabelpastelivoor mannen en poppen alsmede mannen goudisabel split voor ivoor en pastel, goudisabelpastel split ivoor en goudisabelivoor split voor pastel. Poppen goudisabelpastel en goudisabelivoor.

b) Goudisabelpastelivoor man intensief of licht schimmel maal een pop goudisabel en eveneens intensief of licht schimmel. De mannen hieruit zijn goudisabel split voor pastel en ivoor, poppen goudisabelpastelivoor.

c) Goudisabelpastel split voor ivoor intensief of licht schimmel maal goudisabelpastelivoor pop intensief of licht schimmel.

d) Goudisabelivoor split voor pastel man

intensief of licht schimmel maal pop goudisabelpastelivoor intensief of licht schimmel. Hieruit verkrijgt men mannen en poppen die goudisabelpastelivoor zijn alsmede splitvogels goudisabel voor pastel en ivoor of goudisabelpastel voor ivoor en goudisabelivoor voor pastel. Poppen kunnen nooit split zijn voor pastel, ivoor of isabel.

Veel voorkomende fouten

Bestreping te lang en/of te breed en/of te donker. Bestreping niet goed verzorgen. Bruin tussen de bestreping. Geen of te zwakke flankbestreping Vleugel- en staartpennen te licht (opgebleekt) of te donker.

De bijkleur niet diep genoeg of onzuiver. Niet volledig intensief.

Kleur loopt niet door tot in de toppen van vleugel- en staartpennen.

Bijkleur in flanken, dijen, onderlichaam en/of borst te licht.

Voor de tentoonstelling zijn de mannen het meest geschikt, zij benaderen in de regen het dichtst het omschreven ideaalbeeld. De poppen zijn vaak nog wat te bruin, bezitten wat phaeomelanine tussen de bestreping en/of zijn niet volledig intensief.

Piet Verdult

hun vleeskleurige huid. Ze ontwikkelden zich voorspoedig; ze werden door beide oudervogels met zorg omgeven en gevoerd.

Het menu bestond uit meelwormen, mierenpoppen, in melk geweekt brood, meelkorrels, universeelvoer en fruit voornamelijk appel en peer.

Toen de jongen 4 dagen oud waren zijn ze met 4 mm ringen geringd. Op de leeftijd van 12 dagen vlogen de jongen uit om niet meer terug naar het nest te gaan. Ze zijn nog zo'n 21 dagen, op den duur in afnemende mate, door de oudervogels gevoerd.

Als ze uitvliegen zijn de jongen vaalgruis van kleur, hebben een zwarte snavel en nauwelijks nog staartpennen.

Tijdens de broedperiode zijn deze buulbuuls erg fel tegenover andere vogels. Vooral als die vogels wat in de buurt van het nest komen. Ze zijn ook brutaal als het gaat om het vergaren van vooral levend voer.

Aan de andere kant zijn ze vrij gemakkelijk te benaderen, zijn ze vertrouwelijk tegenover hun verzorger.

Opvallend was tenslotte nog dat na het eerste broedsel geen enkele poging werd ondernomen om opnieuw te beginnen.

Naar de ervaringen van C.A.W. Siero.

Foto: A. de Bruijn

Kweek met Bronsvleugelpionussen *Pionus chalcopterus*

Inleiding

Het geslacht *Pionus* bestaat uit 8 soorten, die behoren tot de groep Amazoniae. (Amazoneachtigen)

De geslachten *Pionopsitta*, *Hapalopsittaca* en *Gypopsitta* vertonen ook veel overeenkomsten met de Pionussen en zij worden dan ook, vlak bij elkaar, onderverdeeld in de groep van de Amazoniae.

De Pionussen zelf worden ook onderverdeeld in 2 groepen namelijk:

De groenvleugelige soorten:
Zwartoortje-*Pionus* menstruus
3 ondersoorten

Maximilianpapagaai-*Pionus maximiliani*
4 ondersoorten

Koraalsnavel-*Pionus sordidus*
5 ondersoorten

Paarskoppionus-*Pionus tumulloses*
geen ondersoorten

Grijskoppionus-*Pionus seniloides*
geen ondersoorten

De tweede groep heeft gekleurde vleugels:
Witkoppionus-*Pionus senilis*
geen ondersoorten

Bronsvleugelpionus-*Pionus chalcopterus*
geen ondersoorten

Viooltjespionus-*Pionus fuscus*
geen ondersoorten

Het geslacht *Pionus* heeft als duidelijkste kenmerken, tussen de soorten, de rode veren rondom de anus, doorlopend tot halverwege de onderkant van de staart. (de onderstaartdekveren)

De vertaalde Duitse naam, Roodstuitpapagaaien, klopt dan ook niet, omdat die de gedachte oproept dat het rood zich bovenop de staart zou bevinden, wat dus niet het geval is.

Verdere kenmerken zijn de rechthoekige staart, de lange vleugels en een krachtige snavel.

In hun natuurlijke omgeving, tropische-subtropische en gematigde regionen, die lopen van midden Mexico naar Zuid Brazilië, Paraqua en Noord Argentinië, leven

ze buiten de broedtijd, in groepen van 10 tot 50 exemplaren, die gezamenlijk op voedseltocht gaan. Het slapen gebeurt echter in veel grotere groepen tot 1000 exemplaren! Vanuit hun slaapbomen vertrekken ze naar hun voedselgebieden, waarbij ze regelmatig neerstrijken om te drinken of mineraalrijke aarde tot zich te nemen.

Wat hun voedsel betreft zijn ze niet erg kieskeurig en eten ze vooral wat op het moment het meest voorhanden is. Dit zorgt natuurlijk wel voor problemen, vooral als hun oog valt op plantages met rijpe vruchten en dergelijke. Zeker gezien het feit dat ze maar 10% van hetgeen ze aanbijten, opeten. De rest gaat verloren, zodat de plantagehouders hen te vuur en te zwaard bestrijden.

Het in de broedstemming raken van de Pionussen hangt af van hun leefgebied. In het zuiden is dat ongeveer in oktober en meer naar het noorden toe wordt het steeds later, zodat de *Pionus Senilis* pas in maart/april in de broedstemming komt. De Pionussen zijn op twee of driejarige leeftijd geslachtsrijp, maar in de groepen, waarin zij tot die tijd leven, beginnen ze al op zeer jonge leeftijd een partner te zoeken voor het leven.

Ze gebruiken holtes in dode of levende bomen of spleten in rotswanden als nest. Nestmateriaal wordt niet aangebracht, hoogstens wordt er wat aan het invlieg-gat geknaagd. Het hout wat daar bij vrij komt, wordt onder de eieren gelegd.

Het legsel varieert van twee tot vijf eieren, die om de dag gelegd worden. De pop begint na het eerste ei met broeden en na zesentwintig tot achtentwintig dagen kruip het eerste jong uit het ei.

Ze worden door de pop gevoerd, die op haar beurt gevoerd wordt door de man. De jongen blijven acht tot negen weken

in het hol en nadat ze dat verlaten hebben, blijven ze nog anderhalve maand tot 2 maanden aan de zorg van de ouders toevertrouwd.

De hoofdsoort van dit artikel, is de Bronsvleugelpionus. (*Pionus chalcopterus*) Een vogel, waarvan de opgegeven grootte varieert van zevenentwintig tot negentwintig centimeter. Hij komt voor in Noord-West-Venezuela, Colombia, Ecuador en Noord-West Peru.

De mannelijke en vrouwelijke volwassen dieren hebben, een van exemplaar tot exemplaar zeer variabel verenkleed, wat echter wel aan de volgende hoofdpunten voldoet, namelijk:

Kop, borst, buik en bovenstaart: donkerblauw, met meer of minder bruin; rode oogring;

keel, borst: zeer variabel rose en wit; vleugels: bronskleurig, gehamerd; onderstaartveren: rood. Uiteinde staart: lichtblauw; slagpennen: donkerblauw.

Onder de vleugels zijn ze schitterend lichtblauw.

De poten zijn vleeskleurig met grijze tint en zwarte nagels. Soms lijkt het ook alsof ze witte veertjes op hun kop hebben, dit is echter niet het geval, want dat zijn donsveertjes die door de dekveren heen steken en die zodoende de indruk geven dat de vogel ook wit op de kop heeft.

De jongen verschillen duidelijk van de ouders, door ondermeer veel lichter gekleurde oogringen en neusdoppen. (dit kan variëren van zeer licht geelachtig gekleurd tot vaal rood). Van de zes jongen, van de twee koppels, die wij dit jaar gekweekt hebben, is er geen gelijk gekleurd. Niet alleen de oogring verschilt, maar ook vier van de jongen hebben een bijna geheel zwart gekleurde bovensnavel, terwijl de twee overigen een geheel

Pionus maximiliani Stry

Pionus menstruus

Pionus maximiliani

Pionus chalcopterus

Pionus fuscus

Pionus senilis

geel gekleurde snavel hebben. Deze laatste twee hebben weer wel duidelijk oranje in de vleugels. (ééntje zelfs een hele band!)

Alle zes hebben ze wel veel meer groen in het verenkleed, dit is altijd goed te zien, maar het duidelijkst is de groene glans als ze in de zon zitten. Ze hebben ook meer bruin op de borst.

De groene glans laat ook duidelijk een zwarte oorvlek over, die ook bij de ouders nog duidelijk zichtbaar is.

De kweek

Vier à vijf jaar geleden werden er uit import vijf vogels aangeschaft. Na gedeeltelijke acclimatisatie, die zonder al te grote problemen verliep in de warme zomer, werden ze gesekt en daarbij bleek dat we één man en drie poppen hadden. De vijfde vogel zat onder de schimmel, (Asp) zodat het geslacht niet bepaald kon worden en de vogel weinig overlevingskansen had. De vogel was twee dagen later dan ook dood. De andere vogels kregen een preventief geneesmiddel en zijn verder gezond gebleven. Ze werden in twee vluchten naast elkaar geplaatst. H2x L6x BR 1, waarvan vier meter gedeeltelijk overdekte buitenvlucht en twee meter goed afgesloten nachthok, zonder verwarming, maar 's nachts verlicht. Het koppel kreeg in de buitenvlucht de beschikking over een broedblok van den-nestam. 50H, binnen diameter 24 en het invleggat 10 cm. De binnen- en buiten-

vlucht zijn verder voorzien van een tak aan ieder eind, met daar tussen een looptak vlak langs het gaas.

Verder worden er vaak knaagtakken gegeven, wilgen-berken- of fruitboomtakken, die dan zolang ze aanwezig zijn, ook worden gebruikt om in te klauteren. In diverse boeken wordt geadviseerd ze een ruime vlucht te geven, in verband met het snelle vliegen wat ze kunnen. (o.a. in "Kunt u mij kweken?") Onze ervaring is echter dat ze liever klauteren naar hun eet- of drinkbak, tenzij ze schrikken, want dan knallen ze echt het hok door. Daarom zijn de zitstokken die ze bij ons krijgen allemaal behoorlijk dik en van een harde houtsoort, b.v. eik of esdoorn, (deze worden na het indrogen nl. zeer hard). We hoeven de takken dan maar weinig te vervangen, hoogstens enkele malen per jaar te ontsmetten.

In verband met hun schrikreactie, die zeer hevig is, is het aan te raden, de volië-re zeer doelmatig in te delen, zodat wanneer u bezig bent met, b.v. voeren of nestcontrole, de vogels altijd een rustige hoek overhouden, waar ze kunnen zitten zolang u bezig bent. Hun schrikreactie wil niet zeggen dat ze niet rustig worden, integendeel haast, het koppel wat zeer dicht bij het huis geplaatst is blijft rustig zitten als er was opgehangen wordt en ook als er ± twee meter van het hok met de hond gespeeld wordt, wat gepaard gaat met veel rennen en blaffen. Typisch

is dat ze alle huisgenoten kennen, deze kunnen allemaal heen en weer lopen in de tuin, zonder dat de vogels zich verroeren, maar wanneer zij een vreemde zien, ook al staat die binnen, verdwijnen ze gelijk het nachthok in. Van beide koppels zijn de mannen het makst: zij eten ook rustig uit de voorgehouden zaadbak, terwijl de poppen dan allang buiten bereik zitten.

Deze gewenning is natuurlijk zeer geleidelijk verlopen, in de ± vier jaar dat ze bij ons buiten geplaatst zijn. Na ± twee jaar begon het koppel interesse te tonen voor het broedblok. De man begon zich meteen agressief te gedragen tegen de twee ernaast gehuisveste poppen. Dit gaat gepaard met aan het gaas hangen, schreeuwen, vleugelklappen en pikken tegen het gaas. In tegenstelling tot wat J. en P. Stoodley schrijven, in hun boek "Pionus Parrots", is het bij ons altijd de man die andere vogels probeert aan te vallen, de poppen gaan rustig door waarmee ze bezig zijn. Omdat we dachten dat de ernaast gehuisveste poppen er de oorzaak van waren dat er niet gebroed werd, werden die verplaatst en werden er twee *Phyrrura picta*'s naast gezet. Dit leverde echter totaal geen verbetering op; ook na dit seizoen lijkt het erop dat het ook niet veel uitmaakt voor het broeden, want het tweede koppel heeft nu ook gebroed met als burens een koppel *Phyrrura molinae*, waar de man altijd ruzie mee heeft (wel dubbel gaas er tussen natuur-

lijk). Het eerste koppel deed in het derde jaar ook niet meer dan het blok bekijken (zonder buren). Wel werden regelmatig paringen waargenomen.

In het najaar '85 konden we één van de poppen ruilen tegen een man. Dat koppel is in eenzelfde soort vlucht geplaatst als het eerste koppel, na een gewenningsperiode van één maand. Ze beschikte in dat hok over drie blokken, één handgemaakte binnen en twee natuurstammen buiten. Het eerste koppel krijgt al hun voer buiten, (wel een probleem met strenge winters) zodat dit koppel in het nachthok het rustigst zit; bij het tweede koppel is dit precies tegengesteld. Achteraf gezien is de voerplaats bepalend geweest met betrekking tot de keuze van de broedplaats van beide koppels.

Het eerste koppel kreeg namelijk in januari '86 ook een natuurstambroedblok in het nachthok. Dit blok is door de, voor papagaaien, onpractische bouw van de volières wel moeilijk te controleren, maar je moet toch wat proberen om de vogels tot het voortbrengen van jongen te krijgen.

De eerste twee maanden van het jaar gebeurde er niets bijzonders, maar in april zagen we weer paringen bij het eerste koppel. Bij nadering van het hok, toonde de man ook de imponeerhouding, kop laag bij de tak, kop- en nekveren opgezet en de staart hol gespreid. In mei zagen we de pop steeds minder en na een moeizaam verlopen controle op 25 mei, bleek ze op 2 eieren te zitten. Dit legsel bleek bij een latere controle uitgebreid te zijn tot vier eieren. Het verstrekken van zachtvoer werd na de eerste waarneming van de eieren meteen opgevoerd tot twee keer per dag; dit doen we altijd, zeker als we de exacte legdatum van de eieren niet weten. Een andere reden is, dat we dan niet te vaak hoeven te controleren. Op vrijdag 27 juni waren er al drie redelijke grote jongen. Het vierde, onbevruchte, ei is toen meteen verwijderd. Na deze controle werd er drie keer per dag zachtvoer gegeven. Tijdens de zeer warme dagen werd er geen risico genomen en werd het zachtvoer vier keer verversd om bederf tegen te gaan en tevens werd er 's middags, op het heetst van de dag, het dak van het nachthok nat gespoten ter verkoeling. Op één juli werd het oudste jong geringd met een stalen 10 mm ring (dit kan ook 9 mm zijn), dit verliep zonder problemen, zij het dat de oude vogels wel wat langer uit het blok bleven.

Ze kregen toen vers zachtvoer en nadat de pop daarvan gegeten had, verdween ze al snel weer in het blok om te voeren. Het tweede jong werd op 4 juli geringd en er werd meteen weer zachtvoer gegeven. De pop bleef vanaf die tijd steeds wat langer van het nest en haalde zelf steeds meer voedsel, dit in tegenstelling tot de eerste veertien dagen toen de man al het sleepwerk deed. Op 7 juli werd het derde jong geringd, de ogen waren nu geopend en de eerste stoppels werden reeds zichtbaar. Bij opening van het blok kregen de jongen zeer hard, daarbij gesteund door de ouders die bij controle altijd zeer zenuwachtig waren, ook al werd dat geleidelijk minder. De voedselopname was nu erg groot, niet alleen van het zachtvoer, maar ook de opname van hardvoer was duidelijk vergroot. Op 18 juli hadden alle drie de jongen al veren. Vanaf die tijd werd er niet meer gecontroleerd om de vogels alle rust te gunnen. Het eerste jong vloog uit op 10 augustus, dus ongeveer zeven en een halve week na het uitkomen.

Er was duidelijk verschil met de oude vogels qua kleur, namelijk; een zwarte vlak op de bovensnavel, lichtere neusdoppen en oogringen, minder rose en wit op de keel, veel groen over het gehele verenkleed. Aan de basis van de snavel waren ook nog verdikkingen te zien.

De volgende dag, 11 augustus, liet het tweede jong zich zien. Deze had meer groen en rose. Twee dagen later, 13 augustus, verscheen het derde jong, dat qua kleur tussen de eerste twee jongen in zat. De jongen waren erg onhandig met vliegen en landen. Zeker bij een schrikreactie, verliep het landen niet zo vlot. Wanneer ze onder in de volière in het gaas hingen, kwamen de ouders meteen onder veel geschreeuw poolshoogte nemen. Om te voorkomen dat de jongen zich zouden beschadigen tijdens een schrikreactie werden er veel buigzame wilgentakken aangebracht om de klappen op te vangen; ze konden die takken dan ook weer gebruiken om omhoog te klimmen. Op 21 augustus zaten er al twee jongen aan te knagen. Binnen enkele weken begonnen de jongen al meer zelfstandig te eten. Op 28 september werd het hok ernaast geopend, waar alle vijf de vogels dezelfde dag nog in gingen kijken. De jongen eten nu zelf al, maar bedelen ook nog steeds, met 'n mekkend typisch geluid en met kopknikken. Op 31 oktober werden de jongen helemaal apart gezet. Ze aten toen al zelf-

standig maar bleven bedelen door het dubbele gaas heen.

Typisch is dat de man, nu de jongen helemaal apart zitten, net zo agressief is tegen zijn eigen jongen dat hij eerst was tegen de poppen de Picta's.

Het tweede koppel was intussen ook aan voortplanting toegekomen. Vanaf 23 juli liet de pop zich minder zien en op 14 juli waren er drie eieren. 2 Augustus waren er twee jongen en 8 augustus waren er drie jongen te zien. De pop bleef nu ook langer van het nest. Het oudste jong werd op 15 augustus geringd de andere twee, twee dagen later. Het eerste jong vloog uit op 25 september, dus ook weer ongeveer zeven en een halve week na het uitkomen. Het tweede en derde jong vlogen respectievelijk 26 en 27 september uit. Twee van deze jongen hebben een hele blanke snavel, maar veel oranje in de vleugels, het andere jong heeft wel een zwarte snavel, maar geen oranje. Alle drie zijn ze wel weer meer groen dan de ouders. Of het wel of niet aanwezig zijn van oranje in het verenkleed of de zwarte snavelvlak iets met geslachtsverschil te maken heeft, zal moeten blijken als de vogels gesekst worden.

Dit kan pas als de vogels ± zes maanden oud zijn. Nu ik dit schrijf, 20-11-86, worden de jongen van het tweede koppel nog steeds gevoerd, ook al eten ze zelf al. Tegen de tijd van uitvliegen, werd het verstrekken van zachtvoer teruggebracht tot twee keer per dag en na één maand nog maar één keer per dag. Dit zachtvoer bestaat uit; 1 kilo postduivenvoer zonder mais;

5 kilo tortelduiven voer;

5 ons mungobonen en aangevuld naar behoefte met zonnepitten, witzaad, etc. Een portie wordt altijd ± vijf uur gekweekt en dan dusdanig weggezet dat het niet kan uitdrogen. Dit en het regelmatig spoelen, zorgen er voor dat het zaad, als het van goede kwaliteit is, goed kiemt. Als ze gekiemd zaad krijgen wordt dit altijd goed gespoeld en rul gemaakt met cedé elvoer. Twee à drie keer per week krijgen de vogels ook carnicon, dat wordt over het fruit gestrooid, zodat de vogels het beter opnemen. Met fruit bedoel ik; druiven, kersen, aardbei, lijsterbes, rozebottel, kruisbes, appel, mandarijn, pruimen, aalbessen en af en toe banaan. Door het fruit altijd fijn gesneden te geven, blijft niet alleen de carnicon, maar ook het elvoer er aan kleven, zodat dit ook opgenomen wordt. Groenvoer (muur, paardebloem, ander onkruid en

diverse bladgroenten) werd wel verstrekt, maar er werd nooit veel van gegeten. Mais daarentegen werd graag gegeten, halfrijp of gekookt uit het postduivenvoer. Buiten het broedseizoen krijgen ze twee keer per week gekiemd zaad met eivoer en één keer per week fruit en tijdens het broedseizoen iedere dag. Als er jongen zijn krijgen ze zachtvoer naar behoefte. Regelmatig krijgen ze ook wat bruinbrood geweekt in melk. Als basisvoedsel krijgen ze droogvoer gebaseerd op het mengsel grofparkietenzaad van wijlen mev. J.L. Spengelink van Schaik, uit haar boek:

- "Kunt u mij kweken?"
- Witzaad 15
- negerzaad2
- lijnzaad 2, in de zomer 1
- millet 1
- paddi 2,5
- hennep 1
- haver 2
- tarwe 2
- boekweit 2, in de zomer 4
- zonnebloem 1
- saffloer 2

Van dit mengsel krijgen ze iedere dag, een per koppel aangepaste hoeveelheid, dit omdat ze anders de kleine zaadsoorten o.a. millet en negerzaad laten liggen. Aldus samengesteld mengen wij het zelf, zodat we alle zaadsoorten los tot onze beschikking hebben, wat van pas komt bij het samenstellen van het kiemvoer. Verder krijgen ze regelmatig cedernoten, in de winter wat vaker. Deze noten hebben namelijk een hoog vet gehalte. Hazelnoten wilden ze nooit eten en pinda's krijgen ze nooit, vanwege de kans op vergiftiging door aflatoxine, wat aanwezig kan zijn in oude pinda's. Dat de pinda's oud zijn kun je van buitenaf niet zien. Ze hebben altijd de beschikking over grof- en fijn grit, elschaal, sepia en houtskool en iedere dag vers water.

Dit zijn onze ervaringen met Bronsvleugelpionussen, vogels die alle prettige papagaaien eigenschappen combineren met een prachtig verenkleed en daardoor altijd weer boeiend zijn!

Met dit artikel hopen we andere Pionushouders van dienst te zijn, zodat de Pionussen nog lang in onze volière's kunnen worden gehouden en gekweekt.

Tekst: W. de Ruijgt
Foto's: Horst Müller

PARAMYXO

door F. Martena

Paramyxo, wat is dat?

Paramyxo is een virusziekte en komt o.a. veel voor bij postduiven. Hij is bij de duivenliefhebbers zeer gevreesd en de duiven worden hiertegen dan ook ieder jaar ingeënt. Deze ziekte ontstaat door besmetting met het Paramyxovirus (de verwekker van de Pseudo-vogelpest is ook een virus behorende tot de Paramyxogroep). De duivenziekte wordt veroorzaakt door het Paramyxovirus Type 1. De laatste jaren komt deze ziekte ook voor bij prachtvinken en parkieten.

Het ziektebeeld is als volgt:

Vogels gaan 'dikzitten' en zijn lusteloos.

De eerste gedachte is dan meestal "het zullen wel wormen zijn". Dus maar direkt een wormkuur gegeven, hetgeen natuurlijk niet helpt, want het zijn niet de wormen die hem ziek maken.

Dan treedt er sterfte op en verlamingsverschijnselen o.a. draaihal en evenwichtsstoornis. Toen deze ziekte zich bij mijn vogels voordeed, het ik op aanraden van de dierenarts direkt een vogel die net gestorven was, opgestuurd naar de gezondheidsdienst voor dieren. De uitslag kwam binnen twee dagen en gaf als diagnose, darmstoornissen en nierbeschadiging; bacteriekweek negatief.

Aan deze uitslag heb je voor deze ziekte totaal niets, want een virusziekte kan niet worden ontdekt bij een bacteriologisch onderzoek. Maar je bent wel weer een paar dagen verder en de ziekte gaat zich verder uitbreiden.

Ik heb hierna direkt weer de dierenarts gebeld en een afspraak gemaakt. Ik heb wat zieke vogels meegenomen, maar de dierenarts kon het ziektebeeld ook niet thuis brengen en dacht in de eerste plaats aan Pseudo-vogelpest, hetgeen al wel dicht in de buurt lag. Door hem werd toen naar Utrecht gebeld met als resultaat dat de diagnose Paramyxo luidde, en wel Paramyxo type 3.

Na deze diagnose werd er door hem direkt een entstof besteld. Hij gaf mij tevens de raad om alle reeds zieke dieren af te maken. In afwachting van de entstof ben ik thuis nog eens in de oude jaargangen van "Onze vogels" gaan snuffelen en vond, nu mij de naam van de ziekte bekend was, een artikel hierover op blz. 377 van 1984.

Dit artikel was geschreven door de dierenarts P.L. Roders.

De hierin beschreven ziekteverschijnselen kwamen precies overeen met het door mij geconstateerde.

Ik merkte verder op dat de vogels die gingen dikzitten, veel meer gingen eten dan normaal en dat ze zeer veel vuilwitte vaste mest gingen produceren, tevens vermagerden deze vogels zeer sterk.

De vogels met verlamingsverschijnselen daarentegen, produceerden een normale mest, werden ook niet mager en ook stierven ze niet zo snel. Maar genezen doen de vogels niet meer.

De entstof kwam enkele dagen later en werd door de dierenarts gebruiksklaar gemaakt.

De entstof kan als volgt worden toegepast: Men brengt met een druppelaar één druppel op een oog of een neusgat en laat dit even inwerken zodat het met de slijmvliezen in aanraking komt en zo in de bloedbaan terechtkomt. Dit enten is voorbehoedend (net als bij de kanarie's) en kan dus de vogels niet genezen. Alleen die vogels die bij het enten nog niet besmet waren kunnen worden gered. Zij vormen hier een afweerstof tegen.

Deze ziekte komt het meest voor bij de Neophema's en werd bij mij niet bij andere grote parkieten waargenomen. Het schijnt dat deze ziekte meer voorkomt dan de meesten van ons denken.

Op het moment dat ik dit schrijf, komen er geen ziektegevallen meer bij mij voor, maar heeft wel veel slachtoffers gemaakt.

Ik hoop dat dit artikel ertoe bij mag dragen dat men de ziekte sneller ontdekt en men zo veel narigheid kan besparen. Het beste is natuurlijk voorbehoedend enten.

Kastanjeborstgorsvink

Kweekervaringen met Gorsvinken

Pas de laatste acht jaar zijn bepaalde gorsvinksoorten in het beeld van de vogelliefhebbers gekomen.

Voordien zag je ze zelden of nooit.

Gorsvinken behoren tot het geslacht *Pooipiza*, welke een vijftiental soorten bevat die allen hun verspreidingsgebied in Zuid Amerika hebben. De Engelsen noemen ze Warblervinken.

Het zijn niet onaantrekkelijke en vrij rustige vogels van gemiddeld zo'n 12 tot 13 cm groot. Over het algemeen voeden ze zich met zaden, maar ook nemen ze wel fruit en levend voedsel op.

De heer P. Schepers uit Beek en Donk schrijft ons over zijn ervaringen het volgende:

In het voorjaar van 1985 bekam ik een koppel Kastanjeborstgorsvinken. Bij de handelaar aten ze niets anders dan witzaad. Thuis heb ik ze enkele weken apart in een ruime broedkooi gezet en ze waren vrij snel aan een wat gevarieerder zaadmengsel gewend. Begin april heb ik ze in een buitenvolière gehuisvest. Die volière was zwaar begroeid en bovendien had ik op enkele plaatsen tegen het gaas nog wat bossen brem bevestigd waarin de vogels zo mogelijk wat nestgelegenheid konden vinden. In de volière waren ook aanwezig boliviaanse kuifkardinaaltjes, donkerrode amaranten, prachtnon-

nen, witkopnonnen, blauwfazantjes, goudbukjes, napoleonnetjes, oranje-kaakjes en een koppel zwartmaskerduifjes.

Mijn kastanjeborstgorsvinken toonden aanvankelijk voor elkaar geen enkele belangstelling, laat staan dat er broedpogingen werden ondernomen. Bij een bevriend vogelliefhebber hadden ze al na een week een nest en eind april jongen. Begin mei begon mijn man wat aandacht te krijgen voor de pop. Hij achtervolgde haar en zocht met hangende vleugels en veel gezang enige toenadering. In het begin was de pop daar niet zo van gediend en werd er ook wel eens wat zwaar gekibbeld, maar ja dat komt in de beste huwelijken voor.

Half mei begonnen beide vogels te nestelen en wel boven op een bos bren welke tegen aan een houtstronk was gebonden. Hun meest geliefde nestmateriaal was kokosvezel waar zowat het gehele komvormige nest van gemaakt werd. Hoe verder de bouw van dat nest vorderde, hoe feller hun gebiedje door ze werd beschermd. Ik heb de omgeving van dat nestje toen wat afgeschermd met een draadmatje van ongeveer 50 x 40 cm dat ik doorvlocht had met takjes conifeer.

Op 1 juli werd het eerste ei gelegd gevolgd door nog twee stuks. Er werd welis waar goed gebroed, maar als ik in de volière kwam vloog de pop, die alleen die taak vervulde, snel van het nest, om ei weer direct op terug te keren zodra ik de ruimte verlaten had. Nadat de pop ongeveer vijf dagen had gebroed, kon ik aan de diepe glans van de blauwgroene met bruinkleurige spikkels voorziene eieren zien dat ze bevrucht waren. Op 13 juli waren er twee jongen. Vanaf deze dag was de man zeer actief met het verzamelen van voedsel en het voeren van de jongen. Het derde ei is nog wel uitgekomen maar het duidelijk achtergebleven jong vond ik een dag of vier later op dezelfde plek in de volière waar de oudervogels de mest van de jongen deponeerden.

De twee jongen groeiden voortreffelijk en toen ze zes dagen oud waren heb ik ze met 2.9 mm ringen geringd. Het volgende broedsel heb ik geringd met 2.5 mm ringen hetgeen mijns inziens beter is. Het voedsel waar de vogels tijdens de opfokperiode over konden beschikken, bestond uit een goed mengsel zaden voor tropische vogels, een zwart/wit mengsel universeelvoer, trosgierst, eivoer, mierenpoppen, meelwormen, pinky's, buffalo wormen en insecten uit de sloot die ik met een sleepnetje verzamelde. Ze bleken tevens dol te zijn op groene luis.

Op 25 juli zijn de jongen uitgevlogen. Ze waren duidelijk kleiner dan de oudervogels en hadden een opvallend korte staart. Hun vederkleed vertoonde een mooie streeptekening in hoofdzakelijk bruine en zwarte tinten.

De eerste dagen na het uitvliegen fladderden ze wat door de struiken maar na een tiental dagen ging dat al wat beter

Foto's: A. de Bruijn en C. Scholtz

Veertien dagen na het uitvliegen waren ze goed op de vleugels. Net als bij de oudervogels ging dat vliegen met duidelijk hoorbaar fladdergeluid gepaard.

De oudervogels zijn de gehele dag bezig met het voeren ze dringen hun jongen ook voedsel op als ze er niet om bedelen. Zodra de jongen al schreeuwend van zich lieten horen, schreeuwden de oudervogels direct terug en waren er gelijk bij om weer te voeren.

De vogels namen niet alleen levend voedsel op maar ook diverse onkruidzaden. Ik heb in de loop van de jaren al heel wat vogels gehouden maar ik heb er nog maar weinig meegemaakt die zo'n overdreven zorg voor de jongen hadden. De

oudervogels hebben nog twee maal gebroed waarbij ze allebei de keren gebruik maakten van het oude nest dat ze overigens steeds wel wat hadden gerenoveerd. Dit seizoen heb ik een jonge man overgedaan aan een vriend die hem heeft gekoppeld aan een oudere pop. Deze jonge man betoonde nog veel meer zorg aan zijn nageslacht dan zijn vader dat deed.

Ik kan iedereen aanbevelen om eens met dergelijke vogels te kweken. Het is werkelijk een lust om de gedragingen van deze soort te observeren.

Tot zover het interessante relaas van de heer Schepers.

De foto's geven u een beeld van zowel de

Kastanjeborstgorsvink man als de Bruinborstgorsvink man en pop. De pop van de Kastanjeborstgorsvink is op het rugdek lichter grijs van kleur en op de borst meer roestbruin. Bovendien zijn de witte veervelden bij de pop meer vuilwit.

De **Kastanjeborstgorsvink, Poospiza ceasar**, komt voor in Zuidoost Peru, is ongeveer 13 cm groot en heeft geen ondersoorten.

De **Bruinborstgorsvink, Poospiza nigrorufa**, is ongeveer 12 cm groot. De nominatform, **P.n.nigrorufa**, komt voor in Zuid Brazilië; de ondersoort **P.n.whitii** in Bolivia en Noordwest Argentinië en **P.n.wagneri** in Bolivia.

Terminologie te gebruiken bij melanine bevattende cellen en pigmentvorming.

Door: Inte Onsmán.

Daar "ONZE VOGELS" de laatste jaren meer en meer een naslagwerk is geworden voor mensen die zich intensief met vogels bezighouden en ook regelmatig door diverse auteurs van vogelboeken geraadpleegd wordt, lijkt het mij zinvol de huidige stand van zaken omtrent de pigment-terminologie op een rijtje te zetten, zodat we een wat meer wetenschappelijke benadering van een en ander krijgen.

Tijdens de derde conferentie over de biologie van de normale en de a-typische pigment cel, gehouden in New York in de herfst van 1951, werd een terminologie voor de pigmentcel voorgesteld die daarna door wetenschappers over de gehele wereld werd overgenomen en gebruikt. Sindsdien is het echter duidelijk geworden dat deze terminologie, in het licht van nieuwe ontdekkingen in de biochemie en celfysiologie van melanine-producerende cellen, diende te worden aangepast.

Om een gespecialiseerd orgaan te beschrijven dat zich in de melanocyt ontwikkelt, introduceerden Seiji en medewerkers de term "melanosoom".

Deze term werd voorgesteld omdat de term "melanine granule" tot die tijd voor verschillende gepigmenteerde delen van sterk uiteenlopende aart, grootte en structuur werd gebruikt. In 1963 stelden Seiji en zijn medewerkers voor dat de termen "premelanosoom", "melanosoom" en "melanine granule" gebruikt zouden moeten worden om de verschillende ontwikkelingsstadia van deze gespecialiseerde organellen aan te geven. Toch bleken deze aanduidingen nog enige verwarring te veroorzaken en tijdens de zesde pigmentcel conferentie die gehouden werd in Sofia (Bulgarije), in mei 1965 werd dan ook besloten dat uitsluitend de term "melanosoom" gebruikt zou worden voor het volledig gepigmenteerde en melanine bevattende orgaan. (pigment korrel) De term "premelanosoom" zou dan gebruikt worden voor alle voorafgaande stadia tijdens de vorming van "melanosomen". Het premelanosomale stadium van de "pigment korrel" zou dan verdeeld kunnen worden in een vroege, een intermediaire en een late fase. Deze fasen werden later bekend als stadium I, II en III. Stadium IV is dan het eindproduct n.l. de "melanosoom".

(De voltooide pigment korrel dus).

De term melanocyt omvat alle cellen die in staat zijn pigment te produceren.

Melanocyten worden beschouwd als volledig gedifferentieerde cellen die begonnen zijn met de pigment synthese. Een melanoblast mag pas een melanocyt genoemd worden op het moment dat hij melanosomen produceert en is dus de voorloper van de melanocyt.

In organismen met een defect in de melanine synthese leidt dit tot de formatie van niet gemelaniseerde premelanosomen als eindproduct. Hieronder vallen verschillende vormen van albinisme. De melanocyten die dit defect vertonen worden albino-melanocyten genoemd.

Ook de term "melanophoor" werd vroeger veel gebezigd als men het over pigmentproducerende cellen had. Tijdens dit pigment cel conferentie van 1965 werd besloten dat met de term "melanophoor" uitsluitend die melanocyten bedoeld zouden worden die gevonden worden bij koudbloedige gewervelde dieren die het vermogen bezitten om snel van (schut)kleur te veranderen.

Plaatselijke verschillen bij de locatie van melanocyten kunnen aangeduid worden door eenvoudigweg de anatomische benaming van het betreffende lichaamsdeel er voor te plaatsen b.v. melanocyten in de retina (netvlies) noemen we dan retinale melanocyten, melanocyten in de dermis (huid) noemen we dermale melanocyten enz. enz. Hieronder nog enkele definities.

Melanophoor:

Een type melanocyt die samenwerkt met andere cellen tijdens de snelle kleurwisseling in koudbloedige dieren d.m.v. intracellulaire verplaatsing (fusie en verspreiding) van melanosomen.

Melanocyt:

Een cel die een gespecialiseerd melanine-bevattend orgaan produceert; de melanosoom.

Melanoblast:

Een cel die tijdens de levenscyclus van de melanocyt dienst doet als voorloper en pas een melanocyt genoemd mag worden vanaf het moment dat hij melanosomen produceert.

Premelanosoom:

Alle kenmerkende voorstadia bij de ontwikkeling van melanosomen, bezit een actief tyrosinase systeem na de aanvang van de melanine synthese.

BEKAERT-PARKIETENGAAS

12,7x12,7x0,65x1000 f. 103,-
12,7x12,7x0,65x1500 f. 157,-
12,7x12,7x0,65x2000 f. 205,-
19,0x19,0x1,05x1000 f. 121,-
19,0x19,0x1,05x1500 f. 172,-
19,0x19,0x1,05x2000 f. 242,-
16,0x16,0x1,20x1000 f. 191,-
19,0x19,0x1,45x1000 f. 195,-
19,0x19,0x1,60x1000 f. 227,-
25,4x25,4x1,60x1000 f. 176,-
25,4x25,4x1,75x1000 f. 205,-
25,4x25,4x2,05x1000 f. 254,-
50,8x50,8x2,05x1000 f. 132,-
25,4x12,7x1,45x1000 f. 238,-
25,4x38,0x1,75x1000 f. 169,-

Prijzen per rol van 25 meter.
Eik ander gaas leverbaar.
Prijzen vrijblijvend incl. Btw.
Levering van f. 150,- tot f. 750,-
zijn vrachtkosten f. 19,50.
Boven f. 750,- franco huis.
Levering door heel Nederland
Betaling binnen 14 dagen
na levering.
TEL. 02510-43243
na 18.00 uur.

W. STIJGER HEEMSKERK

RIDDERKERKSE VOGELHANDEL

Met de grootste, mooiste en meest gezonde
sortering vogels zoals:

Arizona kardinalen, Rode kardinalen, Roodborst kernbijters, Mex. nonparels, Regenboog, Lazuli-, Veelkleuren en Indigo vinken, Aziatische goudvinken en Rosé vinken, Woestijnvinken, Mex. sijnen, Pestvogels, Astrildes, Prachtvinken, Mezen, Blauwe Bisschoppen, Honingzuigers, Timalies, Buulbuuls, Nachtegalen, De zeldzaamste Lijstersoorten, Spreeuwen, Grote parkieten, Wevers en Wida's enz., enz.

Wekelijks aanvoer van zeldzame vrucht-, zaad- en insectetende vogels. Verwacht: Meesgoudvinken.

VOGELHANDEL EN
DIERENSPECIALZAAK **HENKVAN OS**
RINGDIJK 26 - RIDDERKERK - TEL. 01804-14292

Melanosoom: Een op zichzelf staand melanine-bevattend orgaan waarin de melanisatie voltooid is; tyrosinase activiteit niet altijd aantoonbaar.

Tenslotte vindt u in Figuur 1. een overzicht van de pigment synthese zoals die werd gepubliceerd in september 1985.

Literatuur:

Terminologie of Vertebrate Melanin-Containing Cells: 1965 SCIENCE, vol. 152 pp. 88-89 (1965)

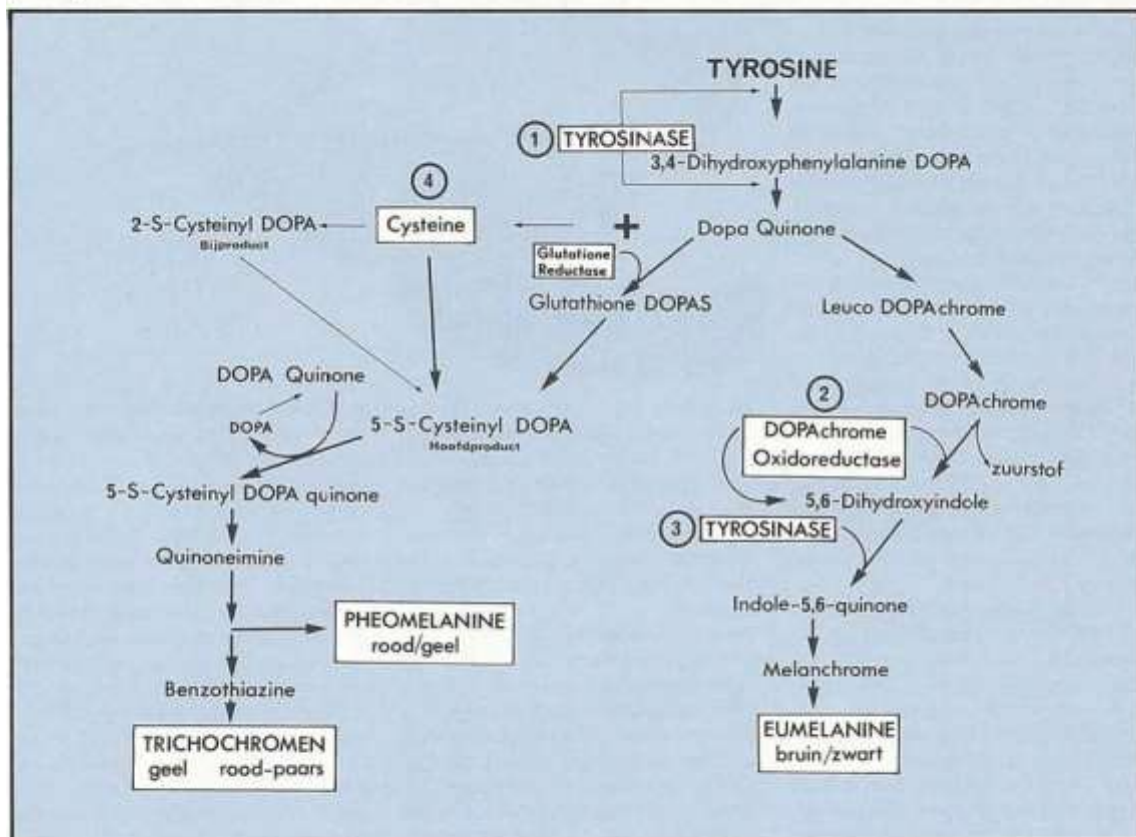
Review Albinism.

Survey of Ophthalmology, vol. 30 (1985)

Dopachrome oxidoreductase: a new enzyme in the pigment pathway.

Barber JI, Townsend D, Olds DP, King RA.
Journal of Invest. Dermatology 83: 145-149, 1984.

Fig. 1
De biosynthetische weg voor de vorming van pheomelanine en eumelanine uit tyrosine. De twee belangrijkste enzymen zijn tyrosinase en dopachrome oxidoreductase. Tyrosinase grijpt niet op twee maar op drie punten in bij pigmentvorming.
(1) Bij de conversie van tyrosine naar 3,4-dihydroxyphenylalanine (DOPA); (2) als oxidase bij de omzetting van DOPA naar dopaquinone; en (3) als oxidase om 5,6-dihydroxyindole om te zetten naar indole 5,6-quinone. Dopachrome oxidoreductase zet dopachrome om in 5,6-dihydroxyindole.
Om pheomelanine te verkrijgen moet dopachrome gecombineerd worden met cysteine. Deze stap is mogelijk genetisch vastgelegd.

NIEUW! GEHU KOOIEN NIEUW!

Wij leveren U betaalbare kooien, en voor elke vogel de juiste kool. De kooien zijn opgebouwd uit 10 mm met kunststof beklede plaat. De voorzijde is met aluminium afgewerkt, en worden als bouwpakket geleverd.

Verder leveren wij: **BROEDMACHINES** en **Ziekenkooien**.

Vraag documentatie aan bij: **GEHU**

Boomcatweg 10 - 7442 BH Nijverdal - Tel. 05486-1 61 87

VOGELHANDEL REIN VAN DER VEEN

POSTBUS 106 - 7470 AC GOOR

TELEFOON 05470-7 26 23

Steeds voorradig
grote collectie tropische vogels

Verkoop van **Burung-Li**
en **Buffalowormen**

Vraag uitgebreide prijslijst!

's-Zondags en 's-maandags
de gehele dag gesloten.

Donderdags koopavond tot 21.00 uur.

Japanse Meeuwen

Tekst: Jos van Valkenburg

Foto: Ton de Bruijn

Cremevleugel

De eerste cremevleugel japanse meeuwen welke omstreeks 1970 het levenslicht aanschouwden waren zoals bij veel mutaties van een zeer matige kwaliteit. Ze waren licht-creme van kleur met een iets dieper gekleurde masker en broektekening.

Het formaat liet veel te wensen over en bontvorming trad regelmatig op. Dit moet de reden geweest zijn dat deze cremevleugels uitgeleerd werden als miskleur en in de handel terecht kwamen. Zo gebeurde het dat deze vogel bij liefhebbers terecht kwamen als broedstooftjes (pleegouders) bij de kweek van Australische prachtvinken.

In 1975 kwam ik in bezit van enkele cremevleugels welke wat te flets van kleur waren in het masker en de broek. Ze bezaten allen iets bontvorming en het formaat was matig. Eén der mannen had echter een vrij goed masker en een redelijk licht vleugeldek maar was bedroevend klein en bont onder de snavel bovendien. Dit vogeltje is toch de stamvader worden van een goede stam Cremevleugels. (De afgebeelde vogel is dan ook een afstamming van bedoelde vogel)

Omdat alle aangeschafte cremevleugels bont waren en ik niet in het bezit was van Roodbruine japanse meeuwen paarde ik deze stamvader aan een mokkabruine pop welke veel te rood van kleur was maar wel bontvrij. Hieruit verkreeg ik drie mokkabruine mannen, één roodbruine man en één roodbruine pop. Hieruit bleek dat de mokkabruine pop split was voor roodbruin. De mokkabruine mannen heb ik voor verdere kweek met de cremevleugels uitgeschakeld omdat ik nu reeds over roodbruinen beschikken kon welke split waren voor Cremevleugel (= pastel)

De roodbruine man en pop waren voor roodbruin te flets van kleur en hadden een wat blauwachtige snavel hetgeen fout is in de roodbruinserie (dus ook voor cremevleugel). Een voordeel was dat beide vogels bontvrij waren. De roodbruine pop heb ik teruggepaard aan de (stam) vader. Hieruit verkreeg ik dat jaar drie cremevleugels en vijf roodbruinen. De roodbruine man paarde ik aan één der poppen welke ik aanvankelijk had aangeschaft. Hieruit verkreeg ik twee creme-

vleugels en vier roodbruinen. Eén der jonge cremevleugel poppen uit deze paring heb ik teruggepaard aan de stamvader. Deze paring leverde zes cremevleugels op welke redelijk van kop en broekkleur waren maar iets te warm creme op het vleugeldek, wat blauwachtige snavel en bijna allemaal iets bont onder de snavel.

Vanaf dat moment heb ik via een lijnenteelt uitsluitend cremevleugel aan cremevleugel gepaard. Dit kon omdat ik via een collega vogelliefhebber aan cremevleugels kon komen welke overigens te rood van kleur waren maar wel bruikbaar. In 1981 konden de eerste cremevleugels getoond worden. De resultaten waren bevredigend t.w. 88, 2 x 87 en 2 x 86 punten.

Door strenge selectie is de blauwachtige snavel en de bontvorming tot een minimum beperkt. Tevens is geselecteerd op een zo'n diep mogelijk rood masker en broek en een zo'n wit mogelijk vleugeldek. Hierdoor werden de resultaten steeds beter ondanks het nog steeds matige formaat. Dit formaat echter is zeer moeilijk groter te kweken. Dit heeft twee redenen: 1. De cremevleugel is een japanse meeuw waarin nauwelijks gebastardeerd is om het formaat gunstig te beïnvloeden. Eén enkele paring aan roodbruin heeft het formaat iets verbeterd.

2. Cremevleugels hebben een vrij korte

bevedering (intensief). Regelmatig is getracht vogels met lange bevedering in te kweken, deze waren te flets van kleur in het masker (schimmel) en vrij wit op het vleugeldek. Hieruit bleek dat de goede cremevleugels kort bevederd waren (intensief) en de langbevederde te flets (schimmel). Inkweken van roodbruin leek de oplossing omdat we de laatste jaren roodbruinen zien waarvan het formaat vrij goed is. Hieruit bleek dat jammer genoeg de kleur van het vleugeldek te warm cremekleurig werd (roodbruin-pastel). De laatste twee jaar heb ik wat proeven gedaan met het inkweken van mokkabruinpastellen waarvan de kleur wat te rood is. De resultaten hieruit zijn iets beter; cremevleugels welke iets fors zijn, redelijke kleur van het masker en broek en een vrij goede vleugeldek. De snavelkleur is echter ietsje te blauw. Door selectie is dit echter te verbeteren. We moeten er wel rekening mee houden dat indien we in cremevleugel een andere kleurslag inkweken we in de eerste generaties uitsluitend splitvogels kweken (tenzij de te gebruiken vogels reeds split zijn voor roodbruin en/of cremevleugel). Tevens moeten we rekening houden met teruggang in kleur en tekening t.o.v de cremevleugel. Deze teruggang moet door selectie verbeterd worden. Een goede kennis van lijnenteelt, erfelijkheid en vederstructuur is hierbij bijna onmisbaar.

Witvleugelwida,

Euplectes (Coliuspasser) albonatus

De mannetjes in bruidskleed zijn ongeveer 18 cm groot, in rustkleed 14 cm. Popjes zijn nog iets kleiner, namelijk 13 cm. Het broed-, bruin- of prachtkleed van de man is overwegend zwart, alleen op de schouders bevindt zich een opvallend gele vlek en hebben de vleugels een witachtige spiegel. De ogen zijn bruin, snavel grijsachtig blauw en de poten zwart. De popjes zijn op de bovendelen zwart tot grijsbruin gestreept. De schouderveren hebben een geelachtige smalle omzoming. Aan de onderzijde zijn de poppen beigeachtig van kleur met vage donkerder strepen voornamelijk op de borst en de flanken. De kopzijden en kin zijn geelachtig van kleur. In hun rustkleed gelijken de mannen sterk op de popjes, alleen zijn nog wel, zij het vager, de gele schoudervlekken en de witte vleugelspiegels te zien.

Ze komen in vier rassen voor in Soedan, van Ethiopie door Oost Afrika tot Angola, zuidwaarts tot Noord Botswana, Oost Transvaal en Natal. Het zijn bewoners van droge met grassen en kleine struiken begroeide gebieden. De mannetjes zijn polygaam en houden hun territorium, waarin meerdere poppen verblijven, vrij van andere rivalen. De nesten worden gebouwd van grasstengels, in hoge graspollen. De 2 tot 3 eieren zijn blauwgroen met grijsachtige

Foto: Horst Bielfeld

te en bruinevlekjes en spatten. Witvleugelwida's zijn met 4 tot 5 poppen goed in de volière te houden. Tijdens de broedperiode kunnen ze echter best wel onverdraagzaam zijn.

Als voeding verstrekken we een goed zaadmengsel voor tropen, aangevuld met gras- en onkruidzaden en wat eivoer.

De Oostelijke Doornsnavel

Foto's en tekst Jos Hubers.

In Australië komen we 2 soorten Doornsnavel tegen, nl. de Oostelijke Doornsnavel en, u raadt het al, de Westelijke Doornsnavel. De Australiërs noemen hem de Eastern Spinebill of ook wel Spinebilled Honeyeater.

De Doornsnavel behoort tot de familie de Honeyeaters ofwel Honingeters (*Meliphagidae*). Een grote familie die voorkomt in Australië, Nieuw Zeeland, Nieuw Guinea en omliggende eilanden.

De lengte van deze vogels varieert van 10 tot 30 cm.

De Oostelijke Doornsnavel (*Acanthorhynchus tenuirostris*) bewoont in 7 rassen Oost-Australië, Tasmanië, Kangarooisland, King-island en de Furneauxgroep.

De lengte van deze vogels bedraagt 14 à 15 cm.

waarvan ± 3 cm. in beslag wordt genomen door de snavel. Het vrouwtje is iets grauwer en heft ietwat een kleinere kinvlek. Verdere beschrijving is overbodig i.v.m. de afbeeldingen. De Doornsnavel leeft in open bossen, struiken en tuinen, tot zelfs in de parken van Sydney toe.

Zoals de meeste honingeters is het een actieve vogel, vliegend van de ene naar de andere bloem. Vooral de bloemen van de Banksia, Grevillea en Eucalyptus soorten zijn zeer geliefd. Ondertussen vergeten ze niet de benodigde eiwitten en pikken daarom regelmatig een insect mee. Die insecten vormen 't hoofdbestanddeel van 't voedsel waarmee de jongen grootgebracht worden. Maar voordat het zover is, wordt er eerst begonnen met de nestbouw. Dit geschiedt meestal in de maanden september of oktober. Het nest wordt doorgaans 1 tot 5 meter boven de grond in een vork van een tak gemaakt. Het is een diep kommetje, hoofdzakelijk gemaakt van grassen en mos, bekleedt met fijne grasjes, veren en haren.

Er worden 2 à 3 eieren gelegd die kastanjebruin gestippeld zijn, op een lichtbruine achtergrond. De vlekjes bevinden zich vooral aan het stompe eind.

Het vrouwtje bebroedt de eieren, terwijl het mannetje 't territorium bewaakt tegen mogelijke indringers ondertussen een heider repeterend geluid voortbrengend wat klinkt als pi-pi-dee, pi-pi-dee enz.

Na 14 dagen komen de eieren uit en na nog eens 15 dagen gaan de ouders met de jongen

op stap de wijde wereld in. Meestal volgt er dan nog een legsel.

De Eastern Spinebill is een vogel die er aantrekkelijk uitziet maar die we door 't exportverbod van Australië nooit in onze volières kunnen bewonderen en misschien is dat ook wel 't beste.

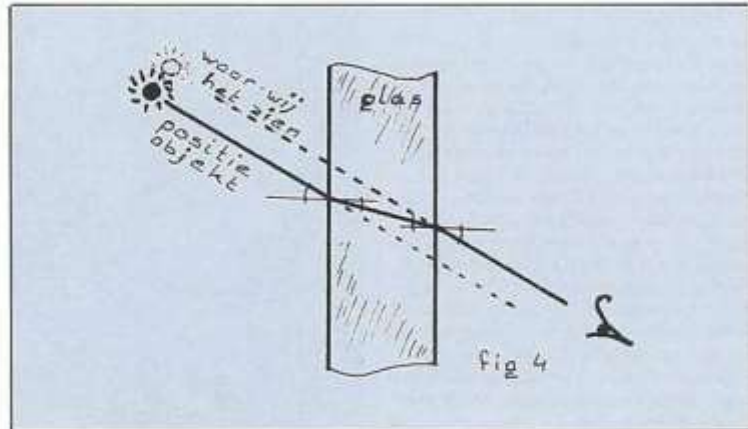
Strukturkleuren. 2.

In het eerste deel van deze "mini-serie" over strukturkleuren is het rayleigh en tyndall effect aan de orde geweest. Twee vragen zijn toen geformuleerd: 1) waarom is er geen sluitend bewijs geleverd voor de bouw v.d. bewolkte zone en 2) waarom zien we bij albino en lutino vormen van Grasparkiet, Agapornis Roseicollis, de Halsbandparkiet en andere vogelsoorten een blauwe of groene kleurzwem die wisselt met de hoek van beschouwing?

b) Interferentie

Het meest schitterende kleurspel wordt ons voorgetoverd, als we de kleinste en gespecialiseerde vliegers onder de vogels, de kolibries, aanschouwen. Twee toeschouwers kunnen in een woordstrijd geraken als ze de juiste kleur willen beschrijven, afhankelijk als deze is van de hoek van waarneming. Dit door interferentie veroorzaakte kleurspel wordt algemeen met de term iriserende "kleuren" aangeduid.

Het meest voor de hand liggende voorbeeld van dit verschijnsel is de olievlek op het water. De dunne oliefilm zorgt ervoor dat het invallende licht wordt gebroken. Afhankelijk van invalshoek en beschouwingshoek, laagdikte en waterbewegingen zullen steeds wisselende delen uit het spectrum zich manifesteren. Ook bij een geliefd tijdverdrijf, het zeepbellen blazen kunnen we dit fenomeen waarnemen. Het mengsel van zeep en water, opgeblazen tot een dun vlies, vervormen het licht op eenzelfde wijze als de olielaag op het

water. "Het effect van dunne laagjes" wordt het populair wel eens genoemd. De op basis van dit fenomeen opgeroepen kleuren zijn, zoals eerder al opgemerkt, afhankelijk van de hoek van lichtinval en de hoek van beschouwing.

(Olielaag, zeepbel, Kolibries, Suikervogels, Nektarvogels, Glansspreeuwen, maar ook bij Fazanten en Duiven)

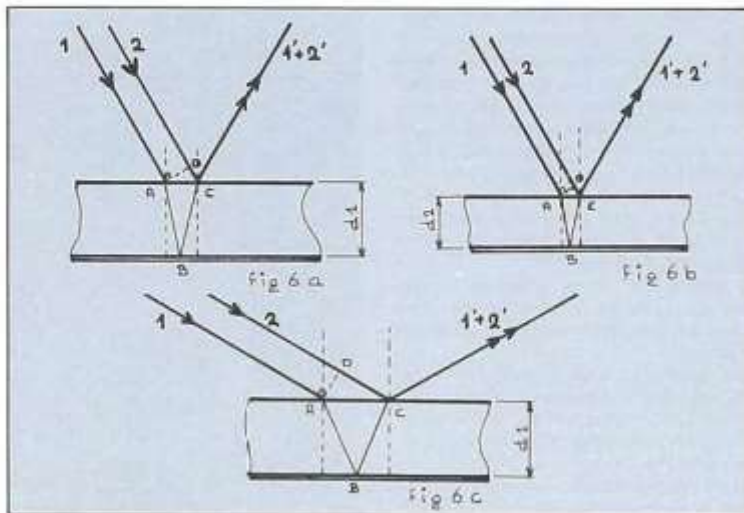
Toch heeft de vogelwereld structuren ontwikkeld die grenzen gesteld hebben aan deze variatie. Kleuren hebben een functie in de strijd om te leven en te overleven. Deze functies zijn niet altijd gediend met een te sterke kleurwisseling, vooral als specifieke tekenpatronen in het spel zijn. Het is de vraag of stabiele tekenpatronen op deze basis wel tot ontwikkeling kunnen komen.

De Pauze is wellicht de bekendste vertegenwoordiger uit de vogelgroep, die dit probleem heeft opgelost.

Naast de binnen grenzen wisselende kleuren vinden we bij hem kleurpatronen, vooral op de sterk verlengde bovenstaartdekveren, die vrijwel een constante kleurkarakteristiek vertonen. Toch is ook deze kleur op interferentie gebaseerd.

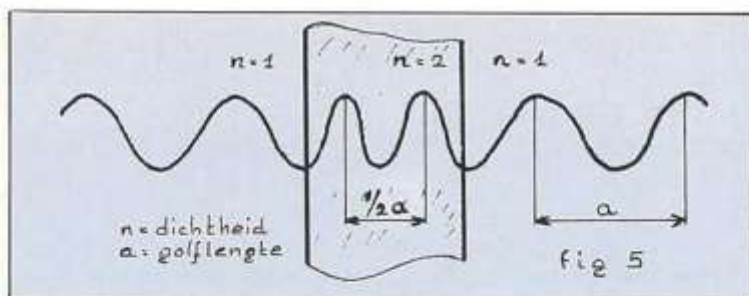
Andere soorten uit deze groep zijn de onvolprezen, eveneens langstaartige Quetzal en zijn familieleden de Trogons, die dit in nog perfectere vorm hebben gerealiseerd. Hierover in een later artikel meer.

Er is hiervoor al enkele malen gesproken over het breken van licht. In deel 1 van deze "mini-serie" figuur 1 is het breken van licht gedemonstreerd met behulp van een prisma. Bij het bespreken van het rayleigh effect werd het verstrooien van het licht voor de kleurvorming verantwoordelijk gesteld (fig 3). Er is dus schijnbaar een verschil tussen het verstrooien van licht en het breken van licht.

Toelichting

- 1 en 2 lichtstralen
- 1 treedt in keratinelaag
- 2 reflecteert direct aan opp.
- A B C afstand lichtstraal 1 aflegt in de keratinelaag
- A D in keratinelaag en bepaalt golflengte verschuiving
- 1 + 2 samen vallen indirect en direct gereflecteerde stralen geeft typisch kleur effect
- $d1/d2$ keratine laag dikte

Het brekings­effect van licht, als dat vanuit een medium (lucht b.v.) in een optisch dichter medium treedt kunnen we in de dagelijkse praktijk vaak waarnemen. Neem bijvoorbeeld een dik stuk vensterglas.

Als je beur­telings door het glas en langs het glas kijkt zul je ontdekken dat het object waarnaar je kijkt, van positie verandert. Figuur 4 maakt duidelijk waarom. Doordat de lichtstralen bij het intreden van het glas worden afgebogen, maar bij het uit­tre­den een evensterke, maar omgekeerd gerichte afbuiging krij­gen, vindt in feite een evenwijdige verschuiving plaats. Een ander voorbeeld geeft ons het zwembad. Hoe vervormd zijn niet u ledematen die beneden het wateroppervlakte steken? De lichtstralen worden bij het betreden van het water afgebogen. Alles wat we onder het wateroppervlakte zien, zien we dan ook onder een andere hoek. Een gevolg van lichtbreking. Hetzelfde effect treedt op als het licht vanuit de lucht in de veer treedt. Het veerkeratine heeft een andere dichtheid dan de lucht (faktor $n=1,5$). Het licht wordt bij het betreden van de veer afgebogen. Zoals we in figuur 1, aflevering 1 hebben gezien is de mate van afbuiging afhankelijk van de golflengte.

De aspecten dit het proces beïnvloeden zijn; 1) dichtheid van het materiaal of de samenwerkende materialen en 2) de afstand die het licht hierin aflegt. Deze afstand is op zijn beurt afhankelijk van de laag (lagen) dikte en de hoek van lichtinval.

1) Effect van de dichtheid.

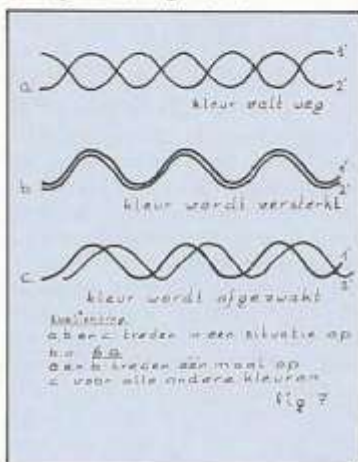
De dichtheid van het materiaal beïnvloed de snelheid waarmee het licht zich voortplant. Is de dichtheid van het materiaal 2x zo hoog als de dichtheid van lucht, dan zal de lichtsnelheid met een faktor twee afnemen, dus worden gehalveerd. Figuur 5 geeft hiervan een voorbeeld.

Aangezien populair gezegd het behoud van energie van toepassing is, moet met de snelheidsverandering een samenhangende grootheid veranderen om het product konstant te houden. Dit is in dit geval de frequentie, hier weergegeven door de golflengte (zie fig 5).

2) Effect van de afstand die het licht in het materiaal aflegt.

Twee invloeds­grootheden spelen hierbij een rol (zie boven);

a) laagdikte (zie fig. 6 a, b).

Uit beide figuren is af te leiden, dat bij gelijke invalshoek het licht in een dikkere laag een grotere afstand aflegt dan in een dunnere laag. Dit verschil beïnvloedt de verschuiving die optreedt tussen de golven van de stralen die aan het oppervlakte reflecteren en de golven van de stralen die via het veerkeratine terugkaatsen. De mate van verschuiving is te berekenen uit A, B, C - A, D (fig 6)

b) Hoek van lichtinval. (zie fig. 6 a, c) Veranderen we de hoek waaronder het licht de veer raakt, dan zal de reisafstand van het licht in de veer ook wijzigen. Wordt de hoek groter, dan zal de afstand die het licht in de veer aflegt, toenemen. Hierdoor vindt er een grotere golfverschuiving plaats, waardoor een andere kleur wordt opgeroepen.

Hoe worden nu bepaalde kleuren versterkt of verzwakt als resultaat van de wisselwerking tussen direkt en indirect gereflekteerde stralen.

In figuur 7 zijn de principe mogelijkheden aangegeven.

In fig. 7 b is de golflengte van de indirect gereflekteerde straal van een bepaalde golflengte een volledige fase t.o.v. de direkt gereflekteerde straal, verschoven.

Hierdoor vallen toppen met toppen en dalen met dalen samen, waardoor in de lichtbundel de bij deze golflengte behorende kleur, wordt versterkt.

7 a geeft het andere uiterste. De verschuiving van de toppen en dalen heeft slechts over een halve golflengte plaatsgevonden. Hierdoor vallen de toppen van de direkt gereflekteerde stralen van de indirect gereflekteerde stralen. De bij deze golflengte behorende kleur zal worden gedoofd. Er treedt z.g. INTERFERENTIE op.

In feite treden de onder 7 b en 7 a genoemde verschijnselen, binnen een lichtbundel-situatie slecht éénmaal op. Met andere woorden: steeds wordt binnen een lichtbundel één specifieke golflengte maximaal versterkt en één specifieke golflengte maximaal gedoofd. Dus slechts een kleur zal maximaal versterkt worden en een andere kleur zal volledig uit het spektrum wegvallen. Voor alle andere kleuren geldt een tussen situatie. In figuur 7 c is dit weergegeven.

Kleuren met deze golfpatronen zullen worden afgezwakt. Dat zijn dus alle andere kleuren dan onder 7 a en b genoemd. De mate waarin dat plaats vindt hangt samen met de sterkte van de verschuiving.

De kleuren die we waarnemen zijn uiteindelijk het eindresultaat van genoemd fysisch proces.

In een uitgegroeide veer zal de werkende laagdikte konstant blijven, althans niet een snel wisselend karakter bezitten. Enige slijtage geeft misschien verandering in laagdikte, waardoor de kleuren met de tijd enigszins veranderen. Kolibrie en fazantliefhebbers kunnen hierover wellicht uitsluitel geven.

Als de laagdikte niet verandert, moet de andere invloeds­grootheid, de hoek van lichtinval een essentiële rol spelen. Dat dit zo is valt af te leiden uit het feit dat de kleur verandert als de betreffende vogel zijn positie wijzigt t.o.v. de waarnemer. Hierdoor ontstaat een andere kleur of kleurnuance. Zie hiervoor nogmaals figuur 6 a en 6 c.

Het hier beschreven principe, waardoor interferentie wordt opgeroepen noemen we "dunne laagjes" verschijnsel. Naast dit zijn er nog andere verschijnselen die interferentie kunnen oproepen en door vogels eveneens zijn benut om zich te "toeien".

In deel 3 zullen deze kort worden besproken evenals voorbeelden van de kleurverschuivingen die optreden bij de verschillende vogelsoorten.

tekst en illustraties John van Eerd

Mijn ervaringen met de treursijs (*Spinus tristis*)

De treursijs komt tot aan de gebieden van noordelijk Canada en Alaska voor op het zogeheten Noordamerikaanse Continent met inbegrip van Mexico.

Er zijn vier ondersoorten beschreven. In de Verenigde Staten is het vangen en houden van deze vogels verboden. Export geschiedt vanuit Mexico.

De treursijs is een niet zeldzame zogenaamde tuin- en parkvogel, die zijn voedsel, alle soorten oliehoudende zaden, graag in een vochtige omgeving zoekt. De vogels ruien twee maal per jaar het zogenaamde kleine verenpakket. In het broedkleed vertoont de man een groot contrast met de pop.

De man heeft een zwart masker en een goudgele buik en rug, waarbij de vleugels veel op die van een distelvink lijken zonder geel.

Deze sijs kan het beste worden gehouden in een ruime volière. Dit voorkomt

vervetting. Het is een levendige grote sijs met een mooie zang. Hij is vriendelijk tegenover soortgenoten maar ook tegenover andere vogels. Zijn lievelingsvoedsel is een mengeling van negerzaad, teunisbloemzaad, blauwmaandzaad en verder haast alle andere oliehoudende zaden. Zoals alle sijen baadt hij graag en dikwijls, soms tot dat hij totaal nat is.

Voor de kweek is het het beste de vogels op een natuurlijke wijze in broedconditie te brengen bijvoorbeeld in een overdekte buitenvolière. Dit om te voorkomen dat de vogels niet allebei tegelijk in pracht- of zomerkleed zijn. Hoe groter de ruimte des te beter de rui plaatsvindt en des te vlugger ze tot voortplanting overgaan.

Aldus schreef D. den Hoed op pagina 266 van de jaargang 1981 van dit blad. Zelf bekwam ik in 1982 een koppel van deze fraaie sijen, die ik de gehele herfst

en winter heb binnengehouden. De vogels waren niet op kleur.

Begin april 1983 heb ik ze in mijn buitenvolière ondergebracht. Die volière is 20 m lang, 6 m breed en 3 m hoog. In die volière zaten ook een koppel magelaansijen, himalya groenlingen, putters, gewone sijen, kneuen en nog wat tropische vogels, duifjes en kwartel. In dat jaar, 1983, zijn de treursijen niet op kleur gekomen, dus ook geen broedresultaat.

De winter van 83/84 heb ik de vogels buiten laten overwinteren in een gedeeltelijk overdekte volière. Op die wijze brengen ook de wildzangvogels de winter door. In het voorjaar van 1984 zijn de vogels op kleur gekomen en in de maand juli begon de pop nestbouw te plegen. De man werd in die periode vrij agressief en begon achter elke vogel die wat te dicht in zijn buurt of die van zijn vrouwtje

De Groenwang-amazone

kwam te jagen. Toen echter de pop begon te broeden, beperkte hij zich tot het vrij houden van hun territorium. Ze broedde op 5 eitjes die allen bevrucht bleken te zijn. Na ongeveer 14 dagen werden de jongen geboren. Hun nest was gebouwd in een jeneverbesstruik onder de blote hemel. Op een kwade zondagmiddag barstte er een hevig onweer los hetgeen drie van de vijf jongen het leven kostte. De overgebleven twee jongen heb ik, toen ze 6 dagen oud waren, geringd; ringmaat 2.5 mm. Ik was echter vergeten die ringen met een stukje ventielslang te camoufleren met als gevolg dat de oudervogels die jongen prompt het nest hebben uitgegooid. Jammer, nog steeds geen écht resultaat. Een kennis van mij raadde mij aan om de treursijsen niet bij de andere sijsen te laten zitten maar ze apart onder te brengen. Die raad heb ik opgevolgd, maar daar heb ik wel spijt van gehad. Toen in de daarop volgende maand juli de vogels weer goed op kleur waren, begon het popje aan de bouw van een nest, legde daarin 6 eitjes en ging broeden. De man toonde in het geheel geen interesse voor haar en de eitjes bleken dan ook onbevrucht te zijn. Weer een jaar weg. De winter van 85/86 hebben de vogels gewoon weer buiten in de overdekte vlucht overwinterd. De man had zijn bruidskleed behouden. In maart 1986 heb ik de vogels weer losgelaten in de grote voliëre, samen met de Europese sijsen, de putters en de magelaansijsjes. Het ging allemaal goed en wederom in de maand juli bouwde het treursijs popje weer een nest en de man jaagde in die periode weer achter alles en iedereen aan. De pop legde 5 eitjes die naar later bleek allen bevrucht waren. Ze zijn ook allemaal uitgekomen. Deze keer heb ik wel op de voliëre wat platen aangebracht boven de plaats waar het nestje zich bevond, zodat het niet kon verregenen. Zowel man als pop voerden de jongen prima. Ze hadden de beschikking over paardebloemknoppen, speerdistel, akkerdistel, muur en al de onkruiden die maar voorhanden waren. Daarnaast gaf ik ze ook volop mierenpoppen.

Na ongeveer 14 dagen vlogen de eerste jongen uit. Ik vond er al kort daarna een dood terug. Het kopje was helemaal opengepikt en aan mij de taak om op te sporen wie de dader was. Het kostte mij veel tijd aan observatie en nog een tweede slachtoffer, maar toen wist ik dat de Irenabuulbuul pop de schuldige was. Uiteraard heb ik haar direct uitgevangen. De drie overgebleven jonge treursijsjes plaatste ik in een zogenaamd babykooitje waardoor ze minder risico liepen en toch langsheen de spijltjes door de oudervogels werden gevoerd. Omdat de pop treursijs aan een volgend nestje was begonnen, stond haar man alleen voor de taak om de jongen te voeren. Het ging goed totdat hij wat ziek leek te zijn. Hij zat vrij lusteloos op een tak en als het ware naar adem te snakken. Ik heb toen de jonge weer terug uit de babykooi gehaald in de hoop dat ze achter hun moeder zouden aanvliegen en zij ze dan nog wat zou bijvoeren. Dit lukte gelukkig wonderwel. Na ongeveer 3 dagen was de man echter weer opgeknapt en nam hij de taak weer over. De pop legde nog 4 eitjes, broedde ze uit en ook die jongen zijn allemaal goed grootgebracht. Ik bezit nu dus zes eigen kweek Treursijsjes. Ik heb er lang op moeten wachten, maar, zoals is gebleken, met geduld is er best wel wat te bereiken en ook dat behoort puur tot de hobby.

Joop Beekmans

Op het januariblad van deze kalender prijkt een Amazonepapegaai en dat is ook deze maand weer het geval. Nu is het de Groenwang-amazone, die ook wel eens wordt betiteld met Mexicaanse roodkoppapegaai. Nu weet u ook waar deze vogel thuis hoort.

Zoals op de afbeelding duidelijk is te zien, is de hoofdkleur groen in verschillende tinten. Het voorste gedeelte van de kruin – het voorhoofd – is rood, verder naar achteren blauwachtig. De wangen en de oorstreek zijn diep grasgroen, ofschoon dit niet altijd erg opvallend is. Zoals reeds gezegd is het overig gevederte groen, maar vele veertjes hebben donkere, vrijwel zwarte randjes. De dekveren van de grote slagpennen (handpennen) zijn rood en blauw. De snavel is heel lichtgeel, de washuid wit (zoals op de foto goed te zien is).

Dat geldt trouwens ook voor de witte oogring en de gelige iris.

In het wild leven deze vogels in beboste gebieden, waar als nestplaats een holle boom wordt uitgezocht. Hierin komen dan de twee of drie witte eieren te liggen, die in een kleine vier weken worden uitgebroed. Het duurt circa tien weken voor de jongen uitvliegen. Naar verluidt worden deze amazones slechts sporadisch ingevoerd, maar volgens Rutgers genieten deze vogels in de Ver. Staten van Amerika een prima reputatie als kooi- en voliërevogel. Ze schijnen erg tam te worden en blijken speels van aard te zijn. Sommige exemplaren kunnen bij wijze van spreken "praten als Brugmans", andere blijven eenvoudig kriesen, zonder meer. Als voedsel wordt opgegeven: zonnebloempitten, gekookte maïs, alsmede in geringere hoeveelheden: hennep, haver, tarwe, gierst, verschillende soorten noten en vruchten en uiteraard ook groenvoer.

Meindert de Jong

VADERDAG = FAUNADAG

Verwen vader met een echt Fauna kado. ● Flessenhouder geheel uit kunststof met glazen 1 literpot. Geschikt voor water en zaad.

U kunt onze artikelen kopen bij iedere goede speciaalzaak. Informeer anders bij onze fabriek.

Fauna metaalwaren b.v.
Hoofdstraat 138a
5171 DH Kaatsheuvel
Telefoon 04167-7 41 14
Corr.-adres: Postbus 146
5170 AC Kaatsheuvel

VOGELLIEFHEBBERS KENNEN 't

M. BORGSTEIN - WAMEL VOGELKWEKERIJ EN SPECIAALZAAK

- Vele soorten vogels (in 300 m² verkoopruimte)
- Binnen- en buitenvolières
- Vogelkooien
- Natuurbroedblokken (van groot tot klein)
- Luchtreinigers en -bevochtigers
- Koltec Minigard schrikapparaat
- Diverse vogelvoerders

Totaal 500 m² binnen voor uw hobby!

Geopend: ma.-di.-do.-zaterdag van 9.00 tot 18.00 uur,
vrijdag van 9.00 tot 21.00 uur. Overige volgens afspraak.

M. BORGSTEIN - VAN HEEMSTRAWEG 107
WAMEL (bij Tiel) - TELEFOON 08878-10 24

Regelmatig in voorraad, wat het seizoen aanbiedt:

Kroonkraanvogels, Dwerg Flamingo's, Agapornissen en andere parkietachtigen. Assortiment prachtvinken, astrildes, insekteneters, o.a. Kolibries v.a. f. 80,- t/m f. 125,- Tangara's v.a. f. 42,50. Assortiment toekans, parasolvogels, baardvogels, cotinga's, Z.A. spechten, honingzuigers, gaaien, enz.

U bent van harte welkom in onze verbouwde vogelkas.

**SIEM VAN 'T HART
FLORA & FAUNA B.V.**

Kralingseweg 443b - 3065 RG Rotterdam
Telefoon 010-452 45 11
naast Metro Station "DE SCHENKEL"

MINIGARD SCHRIKDRAADINSTALLATIE:

Beschermt uw volièrre en voorkomt schade aan uw vogels.

Veilig voor mens en dier, Kema- en Rijkskeur.

Verder leveren wij: ziekenkooien, inbouwsets, schouwlampen, Elstein lampen, elektronische broed- en ruimtethermostaten, broedmeters, en broedhygrometers, lewikkapparaat, dimmers, schakelklokken, schemerschakelaar, luchtbevochtiger enz. Documentatie f. 1,50 op Postgiro 30.88.465 of Postzegels.

H. DIJKS - R. van Dalemstraat 5a - 5104 AL Dongen
Telefoon 01623-1 39 49 (ook 's-avonds)

VOLIERE VAN DE MAAN

Een kamervolière dient u wel met de volmondige instemming van de vrouw des huizes te worden ingericht. Is dat niet het geval dan hangt het bestaan van uw bouwsel aan een zijden draadje. In huize Mooij aan de Rosmolenstraat 62 te Zaandam is moeder de vrouw de stuwende kracht geweest voor het ontstaan van het vogelhuis. Nog iedere dag is zij bijzonder blij met deze nieuwe aanwinst in de kamer. Een brokje levende natuur waarin tijdens de stille uren heerlijk te genieten valt van alles wat de goulds aan gedrag laten zien. De volièrre heeft een lengte van 1,60 m, diep 0,70 m, en hoog 2 m. De bodem is bedekt met een betonplaatje, de achterwand van waterbestendig hardboard, beschilderd met een gifvrije verf. Om de achterwand enigszins aan te kleden zijn op verschillende plaatsen stukken boomschors opgehangen. Een paar maal per jaar worden deze decoratiestukken van de wand gehaald en in een ontsmettingsbad gedompeld om alle narigheden te voorkomen. De staanders zijn van hardhout. De zijwand met het gezicht op het raam van de

kamer is aan de binnenkant voorzien van plexiglas. In de kamervand zit namelijk een ventilatioerooster en dat kan tocht veroorzaken.

Tocht is funest voor elke vogel. Zelfs wij

mensen zijn er niet altijd tegen bestand vandaar die afscherming. Het voorfront is open op een brede strook na onder de bodem, afgeschermd met plexiglas om verder morsen van zand en veertjes in de kamer te voorkomen. Doorgaans is de behuizing gereserveerd voor een viertal paartjes goulds. De eerste dagen vinden er wat schemutselingen en kibbelpartijtjes plaats, maar na een dag of drie zijn die bijgelegd en heeft een ieder zijn plekje in de volièrre gevonden. Ieder paartje heeft een nestje kastje geannexeerd. De meeste paren zijn in staat hun eigen jongen groot te brengen.

Voor de enkeling die daar geen lust toe heeft houd ik wat japanse meeuwjes achter de hand. De zelfbroedende en jongen verzorgende goulds krijgen de gelegenheid twee nestjes groot te brengen. Voor mij hebben ze dan voldoende hun best gedaan, want het gaat er mij niet om de ouderparen aan de rand van uitputting te brengen. Over de nakweek kan ik door deze beperking bijzonder tevreden zijn.

Zo'n 15 jaar geleden ben ik begonnen met het houden van enkele kanaries, omdat ik merkte, dat je als enkeling veel te weinig contact hebt met andere vogel-liefhebbers, heb ik mij als lid aangemeld bij de plaatselijk vogelvereniging Kleur & Fleur, te Vroomshoop.

Na een verhuizing ben ik begonnen met een complete nieuwe kweekruimte. Deze ruimte is 5 meter lang en 3½ meter breed, gebouwd van ramin van 2 cm dik. Het geheel is gebouwd op een betonnen fundering van 10 cm dik, waaronder plastic om het optrekken van vocht tegen te gaan. Het dak bestaat uit asbest golfplaten.

Het hok staat op een 60 cm hoge fundering van rode steen en in totaal; 2.30 meter hoog. Is tevens voorzien van een goot voor afvoer van het water. De golfplaten rusten op blakjes van 10 x 5, waaronder geplastificeerd spaanplaat, geïsoleerd met glaswol. Dit is eveneens gebeurd bij de zijwanden.

In totaal zitten er 5 ramen in, waarvan 3 aan de voorkant en 2 in de zijkant. Deze ramen zijn 90 x 110 cm.

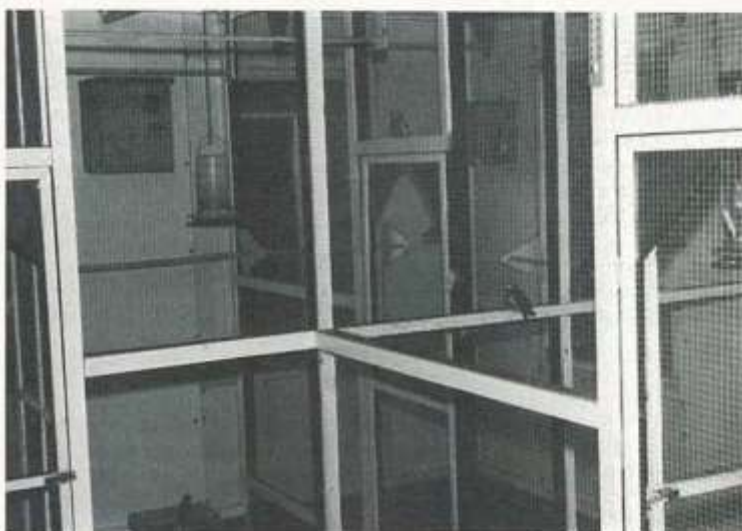
In deze vogelruimte heb ik 5 vluchtjes gebouwd van 90 cm breed en 200 cm lang. In één vlucht vliegen een stel splendids, waarbij inmiddels 3 jongen. In de 2de vlucht zit een stel elegantparkieten, waarbij 4 jognen. In de 3e en in de 4e vlucht zitten een stel roodbuik turquoisines.

De 5e vlucht heb ik bestemd voor jonge kanaries, welke ik altijd trouw ben gebleven. Twee soorten kweek ik, namelijk goudgeel en Duits wit.

Hiervoor heb ik 12 broedkooien geplaatst. Op bijgaande foto's ziet u een aantal hiervan.

Inmiddels heb ik in mijn tuin een aparte ruimte bijgebouwd van 2 maal 2 meter van hetzelfde materiaal als het grote moederhok. Hierbij is een buitenvlucht van 4½ meter maal 1½ meter. Deze ruimte heb ik erbij gebouwd voor de jonge vogels.

B. Brinkman
Julianastraat 35
7681 AM VROOMSHOOP

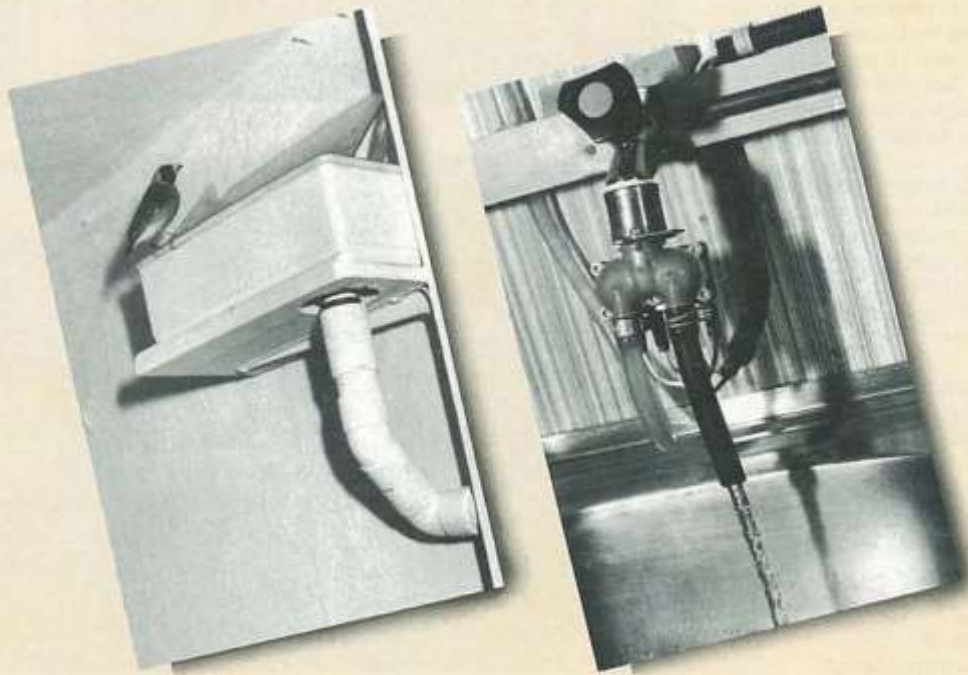
Revolutionair idee voor het ve

Het is een algemeen bekend feit dat vogelhouders steeds op zoek zijn om de verzorging van hun vogels zo effectief mogelijk te doen verlopen. Voor de houders van voornamelijk zaadetende kleine vogeltjes zijn de automatische voersilo's al een grote vereenvoudiging in het dagelijks ritme van voeren.

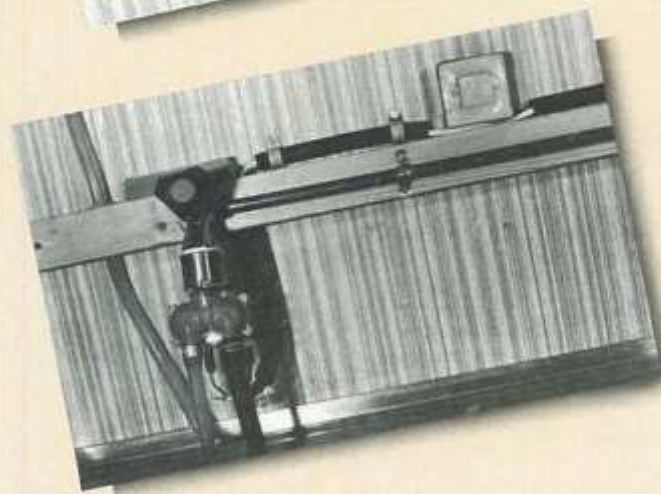
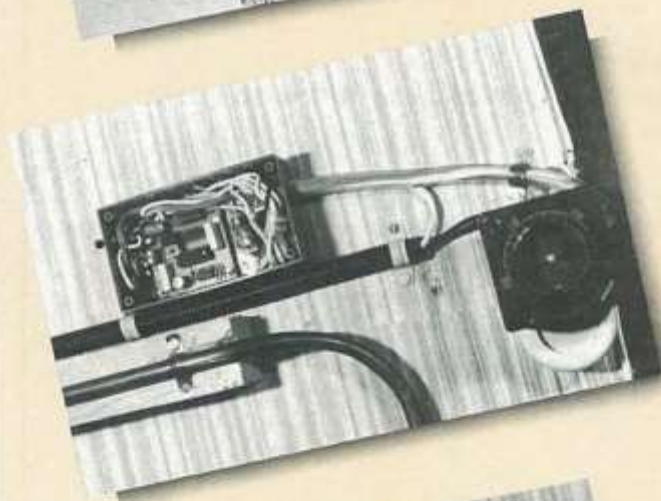
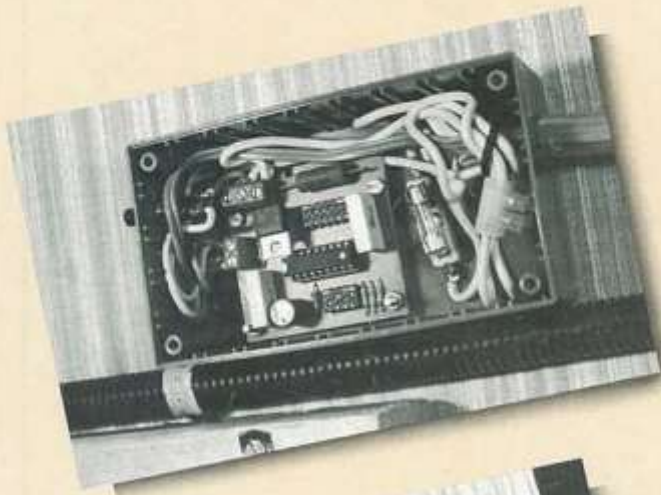
Met het dagelijks waterverversen bleek het knoeien geblazen. Het van huis zijn voor enkele dagen brengt al grote besommeringen met zich mee en dan spreek ik nog niet eens van een vakantie van enige weken of zonodig langer. Tot voor kort was het niet mogelijk zo lang van huis te gaan zonder hulp van derden. Heel wat hoofdbrekens heeft het mij gekost om een systeem te ontwikkelen dat betrouwbaar en ook betaalbaar is. Een ieder die een beetje handig is kan zonder veel kosten door middel van een tijdklok aangesloten op een waterslot op uw kraan een straal water tevoorschijn toveren om er de watebak voor uw geveder-

de vrienden mee te vullen. Het vernuft van deze geheel nieuwe vinding zit in een klein stukje electronica dat in staat is door instelling van 1 sec. tot meer dan 30 uur aan uw meest verwernde wensen aan waterverversing voor uw vogels te kunnen voldoen. Met het oude systeem ging er gemiddeld een paar emmers met een inhoud van 10 liter per dag verloren. Een verspilling van het kostbare vocht dat eveneens uw waterrekening met sprongen omhoog doet schieten. Ik ben er van uitgegaan dat deze methode van waterverstreking u ook in de eerste plaats een belangrijke besparing in uw portemonnaie dient op de leveren. Die methode

dacht ik nu gevonden te hebben. Dat stukje electronica opent het waterslot van uw kraan waar door de half geopende kraan een beperkte hoeveelheid water door de leiding naar het drinkwaterbassin vloeit. Een plasticbak waarin zich vrij van de wanden een roestvrijbakje bevindt. Voor het verse water in de bak stroomt, is er nog een extra kraan aangebracht om de toevoer tot een minimum te beperken. Per keer gaat er een drie à vier koffiekopjes aan water door de kraan b.v. 2 of 3x daags door u zelf in te stellen. Dat er voor elk onderdeel heel wat geëxperimenteerd is om dit systeem zo doeltreffend te laten functioneren illustreert

ersen van water bij uw vogels.

de waterbak. Eerst was deze uitgerust met een vlakke deksel, waarin gaten waren aangebracht groot genoeg voor de vogels om er hun kopje in te steken om bij het water te komen. Ondanks de onzichtbaarheid van het onmisbare vocht hebben de vogels een zintuig om feilloos water op te sporen. Toch bestond de mogelijkheid dat het drinkwater verontreinigd zou worden door uitwerpselen van de vogels. Daarom werd het dekseltje vervangen door een schuin dakje. Met aan een zijde een zitstok om zodoende aan de zijkant van de bak door de openingen bij het water te kunnen komen. Aan het hele systeem is met vallen en opstaan een paar jaar gewerkt en ik kan u verzekeren dat, nu ik de kinderziekten heb overwonnen, het geheel perfect werkt. Vier weken lang ben ik op vakantie geweest en heb met een gerust geweten mijn goulds en dure mutatie aan deze automatische waterverversing toevertrouwd. Bij thuiskomst bleek mij gevederde have in een prima conditie te verkeren. Om de hele zaak te completeren kunt u er nog een verklikkerlampje op elk gewenste plek monteren. Hierdoor kunt u controleren of uw timer op tijd zijn werk doet. Het waterslot op uw kraan blokkeert niet door zijn dubbele functie het gebruik van water. Door het aanbrengen van een extra knop ontkoppelt u het waterslot en kunt u zonder bezwaar bv. uw handen wassen of iets anders doen waarbij u water wenst te gebruiken. Dit systeem is voor diverse doeleinden toe te passen. Bv. planten verzorging tijdens uw afwezigheid. Men plaatst de planten bv. in de badcel en deze worden iedere dag beneveld c.q. besproeid op door u zelf ingestelde tijd. Indien u belangstelling heeft voor deze revolutionaire manier van waterverversing dan kan ik u de nodige onderdelen voor dit systeem verschaffen en de nodige vragen die er eventueel gerezen zijn beantwoorden.

A.W. Mooij
Rosmolenstraat 62
1502 PG Zaandam
tel. 075-162126

In mei legt iedere vogel een ei...

Piet Buijsman.

Het voorjaar is de mooiste tijd van het jaar. Als wij na de eerste zonnige dagen, zo rond de Pasen, in onze tuin of parken kijken, dan zien wij dat de natuur een totale gedaante verwisseling heeft ondergaan in slechts enkele dagen. De bomen en struiken die nog een kale aanblik gaven werden in een weekend veranderd en van prachtig groen voorzien. Maken wij dan een fietstochtje of wandeling tijdens deze mooie dagen, dan zagen wij tussen dit ontluikende groen op de terrasjes in de tuinen nog diverse ander natuurschoon waarvan de meesten nog enigszins aarzelen zich van hun beschermende kledij ontdoen om hun tijdens de wintermaanden verbleekte lichamen aan de eerste voorjaarszon bloot te stellen waarna menigeen na enkele uren sudderen plaatselijk een roodverbrande tint gekregen hebben, hetgeen 's avonds onder een verfrissende douche een komische aanblik kan geven. Maar om weer terug te komen op onze hobby, het zal u ongetwijfeld zijn opgevallen dat ook in de vogelwereld een totale verandering is ontstaan met het ontluikende groen in onze tuinen. Broedende merels nestelende heggemussen, koolmezen enz. en ook langs de waterkant hebben diverse watervogels hun nest reeds vervaardigd. "In mei legt iedere vogel een ei" uiteraard maar een gezegde, wat niet geheel maar toch wel gedeeltelijk op waarheid berust, want niet alleen onze buitenvogels in de vrije natuur worden aktiever, ook in onze volières ontstaat een ware verandering. Het is mij steeds weer opgevallen dat extra bijverwarming minder stimulerend werkt dan de natuurlijke warmte van de zonnestralen, hetgeen vooral bij de kleinere Afrikaanse astrilde soorten tot uiting komt. De mooiste tijd voor de mensen die hun vogels voorna-

melijk buiten hebben breekt nu weer aan.

De eerste jonge parkieten vliegen reeds bij enkele liefhebbers en ook de tropische vogels zoeken de nestkastjes op of zoeken een plaatsje in de struiken. Als je dan op zo'n mooie dag een tuinstoel pakt en bij de volière plaatst en lekker op je gemak de vogels observeert, nestbouw, de paring of het voeren van de jonge aanschouwt, dan pas zie je de leukste facetten van onze hobby. Zelfs een op de koffie zijnde vriend of familielid niet vogelhouder zal bij dit schouwspel openlijk erkennen wat is dat alles toch mooi en bij zichzelf denken nu pas begrijp ik dat iemand zoveel om die hobby geeft.

Als wij dan na enkele weken vol spanning hebben gewacht op het uitkomen van de jongen, hetgeen vooral voor de nieuwe vogelliefhebber veel kan betekenen, niet eens van belang zijnde wat voor kwaliteiten de beestjes eventueel zouden bezitten want of het nu een bonte kanarie, zebra-vink of grasparkietje zou zijn doet niet af aan de voldoening om voor het eerst enkele jongen op stok te krijgen. Je eerste zelf gekweekte vogels. Ik ga mijzelf maar na en niet alleen in het begin nog iedere keer weer geeft het veel voldoening een nestje jongen te verkrijgen van wat voor soort dan ook. Veel meer voldoening geeft het nog als wij ze ook weten te ringen met een vaste voeding, voorzien van je eigen kweeknummer en het jaartal. Mocht het ringen voor u problemen geven dan is er altijd wel iemand om dit voor te doen. Ik wil mijn schrijven besluiten met nog enkele kleine wenken welke voor de één misschien als simpel overkomt, maar waarvan een ander zal zeggen daar had ik nu net niet aangedacht.

Verschaft uw vogels altijd meerdere nestgelegenheden per koppel, zodat zij echt kunnen uitzoeken en niet aangewezen zijn op dat ene geplaatste nestkastje. Verstrek diverse soorten nestmateriaal, niet alleen een bos gedroogd gras maar ook de fijnere afwerkstoffen zijn van belang om een goede kraamkamer te vervaardigen. Bepaalde soorten zijn erg gevoelig voor storing, gun ze daarom rust en vooral niet te vaak nieuwsgierig in het nestje kijken. Als de eieren er eenmaal zijn kan het voorkomen dat deze wel eens beschadigd worden door te lange nagels (nagels knippen voor de broedtijd vooral de nonachtigen).

Gooi zo'n beschadigd eitje niet weg maar tip het aan met een klein beetje blanke nagellak. Gooi een koud geworden ei of legsel niet weg dit kan soms nog uren goed blijven. Ook een uit het nest gevallen jong waar geen leven meer in lijkt te zitten is niet afgeschreven. We nemen het in onze hand en blazen het warm en zien vaak, na enkele ogenblikken komt er weer leven in. Denk niet te snel de jongen worden niet gevoerd. Laat het legsel met rust want vaak worden de jongen de eerste uren en soms de eerste dag niet gevoerd omdat ze nog niet sperren (om voedsel bedelen). Ze hebben voor de eerste uren voldoende voedsel meegekregen uit het ei. Als de jongen mede door het goede en gevarieerde voedsel goed gevoerd worden en tenslotte uitvliegen haal ze dan niet te snel bij de oudere vogels vandaan wacht tot ze echt zelfstandig zijn. Het zijn vaak net die kleine simpele dingen die teleurstelling kunnen voorkomen.

O ja,!!!! niet alle jongen weg doen hoor? Bewaar er weer enkele voor de jaarlijkse tentoonstellingen.

K.B.O.F. "De Witte Spreeuwen"

Het beste en meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift voor vogelliefhebbers en kwekers. Verschijnt maandelijks oplage 28500 exemplaren alleen in Vlaams-België. Het bevat 80 à 96 pag. wetenschappelijke tekst, met iedere maand 16 of meer kleurfoto's van alle soorten vogels waarmee men de "Vogelatlas in kleuren" kan samenstellen. Jaarabonnement: **650 BF. of 36 gulden**. Betaling per internationale postwissel of op giro nr. 000-0081281-92 per adres: **CEULEERS REMI - Lierseweg 39 - B 2410 Herentals (België)**.

Bij aanvraag proefnummer: 2 postzegels van 70 cent bijvoegen.

Fauna

**Fauna
Metaalwaren b.v.**

Hoofdstraat 138a - Tel. 04167-7 41 14
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

Alles voor de kweker zoals:

Allerlei soorten nestmateriaal o.a.:
sharpi - cri - cocos en sisal
Diverse soorten nestjes en nestkastjes
Kiemapparaat voor dagelijks gekiemd zaad.

**VAN
KEULEN**

Van den Bergsweg 25
Postbus 86
Nijverdal
Tel. 05486-12452

KOOIEN PROGRAMMA

Van Keulen Nijverdal biedt u een uniek kooienpakket. Voor de liefhebber, grote kweker en de handel. Wij leveren standaard kooien in verschillende maten met speciale aanpassingen per vogelsoort. Eventueel kunnen kooien op maat worden gemaakt. Uitgebreide informatie over het Van Keulen kooienprogramma staat in de folder, die u gratis bij ons kunt aanvragen.

VAN KEULEN KOOIEN

Kooien, die volledig zijn afgestemd op de vogel en met het meeste gemak voor de eigenaar.

**VAN
KEULEN**

POSTERS

Posters die per 1-1-1987 leverbaar zijn:

Agaporniden	afm. 67 x 97 cm. à f. 10,00
Grasparkieten	afm. 67 x 97 cm. à f. 10,00
Kleurkanarie's	afm. 67 x 97 cm. à f. 10,00
Postuurkanarie's	afm. 67 x 97 cm. à f. 10,00
Geelvleugelara's	afm. 67 x 97 cm. à f. 10,00
Zebravinken	afm. 67 x 97 cm. à f. 10,00
Australische vinken	afm. 48 x 67 cm. à f. 7,50
Inka kakatoe's	afm. 48 x 67 cm. à f. 7,50
Geelvleugelara's (met tekst)	afm. 40 x 60 cm. à f. 7,50
Geelvleugelara's (zonder tekst)	afm. 40 x 60 cm. à f. 7,50

Bestellingen door verschuldigd bedrag + f. 2,50 portokosten over te maken gironummer 5316608 onder vermelding van de gewenste poster(s).
Bij aankoop van één of meerdere blokken kooien één poster naar keuze gratis.